

DIRECTIVA 77/388 din 17 mai 1977

A Șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (77/388/CEE)

EMITENT: Consiliul
PRIMA PUBLICARE: Jurnalul Oficial nr. L 145/1977, p. 1 - 40
Descriptor CELEX: 31977L0388
Descriptor natural: Directivă 388 1977
Descriptor serial: Directivă 77 388

Numai legislația Comunităților Europene tipărită în ediția pe hârtie a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene este considerată autentică.

A Șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977

privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare

(77/388/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 99 și 100,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European*1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social*2),

întrucât toate statele membre au adoptat un sistem de taxă pe valoarea adăugată în conformitate cu prima și a doua directivă a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri*3);

întrucât decizia din 21 aprilie 1970 privind înlocuirea contribuțiilor financiare ale statelor membre cu resursele proprii ale Comunității*4) prevede că bugetul Comunității este finanțat în totalitate, independent de alte venituri, din resursele proprii ale Comunității; întrucât aceste resurse includ și resursele acumulate din taxa pe valoarea adăugată care sunt obținute prin aplicarea unei cote comune de impozitare la baza de evaluare care se determină în mod unitar, în conformitate cu normele comunitare;

întrucât trebuie continuată realizarea progreselor în eliminarea eficientă a restricțiilor privind circulația persoanelor, mărfurilor, serviciilor și capitalului și integrarea economiilor naționale;

întrucât trebuie luat în considerare obiectivul eliminării taxei la import și a restituirii taxei la export în comerțul dintre statele membre; întrucât trebuie să se asigure că sistemul comun de impozite pe cifra de afaceri este nediscriminatoriu în ceea ce privește originea bunurilor și a serviciilor, astfel încât să se poată institui în final o piață comună care să permită concurența loială și care să constituie o adevărată piață internă;

întrucât, pentru accentuarea caracterului nediscriminatoriu al impozitului, termenul "persoană plătitoare de impozit" trebuie clarificat astfel încât statele membre să îl extindă pentru a include persoanele care efectuează ocazional anumite tranzacții;

întrucât termenul "tranzacție impozabilă" a generat dificultăți, în special în ceea ce privește tranzacțiile asimilate unor operațiuni impozabile; întrucât aceste concepte trebuie clarificate;

întrucât determinarea locului în care se realizează tranzacțiile impozabile a dat naștere la conflicte între statele membre privind jurisdicția, în special în ceea ce privește livrările de bunuri destinate asamblării și prestarea de servicii; întrucât, deși locul prestărilor de servicii trebuie considerat, în principiu, ca fiind locul unde prestatorul și-a stabilit sediul activității sale profesionale, acest loc trebuie considerat pe teritoriul țării persoanei căreia îi sunt furnizate serviciile, în special în cazul anumitor servicii furnizate între persoane plătitoare de impozit, în cazul în care costul serviciilor este inclus în prețul bunurilor;

întrucât noțiunile de fapt generator de impozit și de exigibilitate a impozitului trebuie armonizate pentru ca aplicarea cotei comunitare și modificările ulterioare ale acesteia să intre în vigoare la aceeași dată în toate statele membre;

întrucât baza de impozitare trebuie armonizată, astfel încât aplicarea cotei comunitare de impozitare la tranzacțiile impozabile să dea naștere la rezultate comparabile în toate statele membre;

întrucât cotele aplicate de statele membre trebuie să permită o deducere normală a impozitului aplicat în etapa precedentă;

întrucât ar trebui stabilită o listă comună de scutiri, astfel încât resursele proprii ale Comunității să poată fi colectate în mod unitar în toate statele membre;

întrucât normele privind deducerile trebuie armonizate în măsura în care afectează nivelul real de colectare; întrucât proporția deductibilă trebuie calculată în același mod în toate statele membre;

întrucât trebuie specificate categoriile de persoane impozabile, în special cu privire la serviciile prestate de o persoană stabilită în altă țară;

întrucât este necesară, pe cât posibil, armonizarea obligațiilor contribuabililor, astfel încât să se asigure garanțiile necesare pentru colectarea impozitelor în mod unitar în toate statele membre; întrucât contribuabilii trebuie, în special, să declare periodic sumele globale rezultate din tranzacțiile lor, atât intrările cât și ieșirile, dacă acest lucru este necesar pentru stabilirea și monitorizarea bazei de evaluare a resurselor proprii;

întrucât, cu toate acestea, statele membre trebuie să poată menține regimul special pe care îl aplică întreprinderilor mici, în conformitate cu dispozițiile comune și în vederea unei mai bune armonizări; întrucât statele membre trebuie să aibă în continuare libertatea de a aplica un sistem special care implică o reducere forfetară a taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor pentru agricultorii care nu beneficiază de sistemele obișnuite; întrucât trebuie stabilite principiile de bază ale acestui sistem și trebuie adoptată o metodă comună de calcul a valorii adăugate în cazul acestor agricultori, în scopul colectării resurselor proprii;

întrucât trebuie să se asigure aplicarea unitară a dispozițiilor prezentei directive; întrucât, în acest scop, trebuie stabilită o procedură comunitară de consultare; întrucât înființarea unui Comitet pentru taxa pe valoarea adăugată le-ar permite statelor membre și Comisiei să colaboreze îndeaproape;

întrucât statele membre trebuie să poată adopta ori să mențină, în anumite limite și cu respectarea anumitor condiții, măsuri speciale de derogare de la prezenta directivă pentru a simplifica perceperea impozitelor sau pentru a evita evaziunea și fraudele fiscale;

întrucât se consideră oportun ca statele membre să fie autorizate să încheie acorduri cu țări nemembre sau organizații internaționale în care să fie incluse derogări de la prezenta directivă;

întrucât este vital să se prevadă o perioadă de tranziție pentru a permite adaptarea treptată a legislațiilor naționale din anumite domenii,

*1) JO C 40, 8.4.1974, p. 25.

*2) JO C 139, 12.11.1974, p. 15.

*3) JO 71, 14.4.1967, p. 1301/67.

*4) JO L 94, 28.4.1970, p. 19.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Titlul I

DISPOZIȚII INTRODUCATIVE

ART. 1

Statele membre își modifică sistemele actuale ale taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu articolele următoare.

Statele membre adoptă dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare pentru ca sistemele modificate să intre în vigoare cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 1 ianuarie 1978.

Titlul II

SFERA DE APLICARE

ART. 2

Taxa pe valoarea adăugată se aplică:

1. livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii efectuate cu titlu oneros pe teritoriul țării de către o persoană plătitoare de impozit care acționează ca atare;
2. importului de bunuri.

Titlul III

APLICAREA TERITORIALĂ

ART. 3

(1) În sensul prezentei directive, "teritoriul țării" înseamnă zona în care se aplică Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, așa cum se prevede pentru fiecare stat membru în articolul 227.

(2) Următoarele teritorii ale următoarelor state membre sunt excluse din "teritoriul țării":

Republica Federală Germania:

Insula Heligoland, teritoriul Büsingen;

Regatul Danemarcei:

Groenlanda;

Republica Italiană:

Livigno, Campione d'Italia, lacul Lugano.

(3) În cazul în care Comisia consideră că excluderile prevăzute la alineatul (2) nu se mai justifică, în special în ceea ce privește concurența loială și resursele proprii, aceasta înaintează propuneri adecvate Consiliului.

Titlul IV

PERSOANE PLĂTITOARE DE IMPOZIT

ART. 4

(1) "Persoană plătitoare de impozit" înseamnă orice persoană care desfășoară în mod independent, în orice loc, orice activitate economică menționată la alineatul (2), indiferent de scopul sau rezultatele activității respective.

(2) Activitățile economice menționate la alineatul (1) cuprind toate activitățile producătorilor, comercianților și persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și activitățile agricole ori activitățile profesionale. Exploatarea bunurilor corporale și necorporale cu scopul obținerii unui venit permanent se consideră, de asemenea, activitate economică.

(3) Statele membre pot trata, de asemenea, ca persoană plătitoare de impozit, orice persoană care desfășoară în mod ocazional tranzacții legate de activitățile menționate la alineatul (2) și în special de una din următoarele activități:

(a) livrarea înainte de prima ocupare a construcțiilor sau a părților de construcții și a terenului pe care sunt amplasate acestea; statele membre pot stabili condițiile de aplicare a acestui criteriu transformării construcțiilor și a terenului pe care sunt amplasate acestea.

Statele membre pot aplica alte criterii decât criteriul primei ocupări, cum ar fi perioada dintre data finalizării construcției și data primei livrări sau perioada dintre data primei ocupări și data furnizării ulterioare, cu condiția ca aceste perioade să nu depășească cinci ani și, respectiv, doi ani.

"Construcție" înseamnă orice structură fixată pe pământ sau în pământ;

(b) furnizarea terenului pentru construcții.

"Teren pentru construcții" înseamnă orice teren care a suferit sau nu îmbunătățiri, definit ca atare de statele membre.

(4) Folosirea cuvântului "independent" în alineatul (1) exclude de la plata impozitului salariații și alte persoane în măsura în care acestea sunt obligate față de un angajator printr-un contract de muncă sau prin alte tipuri de obligații legale care creează o relație între angajator și angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea și răspunderea angajatorului.

Sub rezerva consultărilor prevăzute la articolul 29, fiecare stat membru poate trata ca pe o singură persoană plătitoare de impozit persoanele stabilite pe teritoriul unei țări care, deși sunt în mod legal independente, sunt strâns legate una de alta prin relații financiare, economice sau la nivel de organizație.

(5) Statele, autoritățile regionale și administrațiile locale și alte organisme de drept public nu sunt considerate persoane plătitoare de impozit în ceea ce

privește activitățile sau tranzacțiile în care sunt angajate în calitate de autorități publice, chiar dacă percep cotizații, taxe, contribuții sau plăți legate de aceste activități sau tranzacții.

Totuși, când acestea se implică în astfel de activități sau tranzacții, sunt considerate persoane plătitoare de impozit în ceea ce privește aceste activități sau tranzacții în cazurile în care tratarea lor ca persoane neplătitoare de impozite ar conduce la o denaturare gravă a concurenței.

În orice caz, aceste organisme sunt considerate persoane plătitoare de impozit în ceea ce privește activitățile cuprinse în lista din anexa D, cu condiția ca aceste activități să nu fie realizate pe scară atât de redusă, încât să fie neglijabile.

Statele membre pot considera activitățile acestor organisme care sunt scutite în temeiul articolului 13 sau 28, activități în care acestea sunt implicate ca autorități publice.

Titlul V

TRANZACȚII IMPOZABILE

ART. 5

Livrarea de bunuri

(1) "Livrare de bunuri" înseamnă transferul dreptului de a dispune de bunuri corporale în calitate de proprietar.

(2) Curentul electric, gazul, energia termică, refrigerarea și alte asemenea utilități sunt considerate bunuri corporale.

(3) Statele membre pot considera bunuri corporale următoarele:

(a) anumite tipuri de participații la bunuri imobile;

(b) drepturile în rem care îi conferă titularului dreptul de a utiliza bunuri mobile;

(c) acțiunile sau participații echivalente cu acțiunile care îi conferă deținătorului, de jure sau de facto, drepturi de proprietate sau de posesie asupra unor bunuri imobile sau asupra unei părți a acestora.

(4) Se consideră livrări în sensul alineatului (1) și următoarele:

(a) transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri contra unei plăți compensatorii în urma unei comenzi a unei autorități publice sau făcute în numele acesteia sau conform legii;

(b) predarea efectivă a bunurilor, în temeiul unui contract de locație de bunuri pe o anumită perioadă sau de vânzare a bunurilor în rate, care prevede că în cazul unei evoluții normale, dreptul de proprietate este transferat cel târziu în momentul achitării ultimei rate;

(c) transferul bunurilor în temeiul unui contract în baza căruia se achită un comision la achiziționare sau la cumpărare.

(5) Statele membre pot considera livrări, în sensul alineatului (1), următoarele:

(a) livrările din cadrul unui contract în baza căruia lucrările se realizează cu materialul clientului, adică livrarea unor bunuri mobiliare realizate sau asamblate de către contractant din materialele sau obiectele care i-au fost încredințate de către client în acest scop, efectuată de contractant către clientul său, indiferent dacă contractantul a furnizat sau nu o parte din materialele utilizate;

(b) predarea anumitor lucrări de construcții.

(6) Utilizarea, de către persoane plătitoare de impozit, a bunurilor care constituie active folosite în activitatea acestora în folosul propriu sau utilizarea acestora în folosul personalului acestora, sau cesionarea acestora în mod gratuit sau folosirea lor în alte scopuri decât cele de activitate, dacă taxa pe valoarea adăugată pe bunurile în cauză sau pe componente ale acestora a fost integral sau parțial deductibilă, sunt tratate ca livrări cu titlu oneros. Totuși, nu se tratează în acest mod utilizarea acestor bunuri în scopul oferirii de mostre sau cadouri de mică valoare pentru îndeplinirea scopurilor activității persoanei plătitoare de impozit.

(7) Statele membre pot considera livrări cu titlu oneros următoarele:

(a) folosirea de către o persoană plătitoare de impozit, pentru îndeplinirea scopurilor activității sale, a bunurilor produse, construite, extrase, prelucrate, achiziționate sau importate în cadrul activității sale, dacă taxa pe valoarea adăugată pe aceste bunuri nu ar fi deductibilă în totalitate dacă bunurile ar fi achiziționate de la o altă persoană plătitoare de impozit;

(b) utilizarea unor bunuri de către o persoană plătitoare de impozit într-o tranzacție neimpozabilă dacă taxa pe valoarea adăugată pe aceste bunuri devine deductibilă, în totalitate sau în parte, la achiziționarea sau la folosirea acestora în conformitate cu litera (a);

(c) cu excepția cazurilor menționate la alineatul (8), păstrarea bunurilor de către o persoană plătitoare de impozit sau de către succesorii acesteia la încetarea desfășurării unei activități economice impozabile de către persoana respectivă, dacă taxa pe valoarea adăugată pe aceste bunuri devine deductibilă, în totalitate sau în parte, la achiziționarea sau la folosirea acestora în conformitate cu litera (a).

(8) În cazul unui transfer, efectuat cu titlu oneros sau nu, sau ca contribuție la o societate, al totalității activelor sau al unei părți din acestea, statele membre pot considera că nu a avut loc nici o livrare de bunuri și, în acest caz, beneficiarul este considerat succesorul persoanei care a efectuat

transferul. Dacă este cazul, statele membre pot lua măsurile necesare pentru a preveni denaturarea concurenței atunci când beneficiarul nu este în totalitate pasibil de plata impozitului.

ART. 6

Prestarea de servicii

(1) "Prestare de servicii" înseamnă orice tranzacție care nu constituie o livrare de bunuri în sensul articolului 5.

Aceste tranzacții pot include, inter alia:

- cesionarea de bunuri necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate;
- obligația de a nu săvârși o acțiune sau de a tolera o acțiune sau o situație;
- prestarea unor servicii în baza unei comenzi a unei autorități publice sau făcute în numele acesteia sau conform legii.

(2) Se consideră prestări de servicii cu titlu oneros următoarele:

(a) utilizarea în folosul propriu a bunurilor care constituie o parte din activele folosite în activitatea acestora de către persoanele plătitoare de impozite sau de către personalul acestora sau, mai general, utilizarea acestora în alte scopuri decât cele de activitate, dacă taxa pe valoarea adăugată pe bunurile în cauză este integral sau parțial deductibilă;

(b) prestarea gratuită de servicii de către persoane plătitoare de impozite în folosul propriu sau al personalului acestora, sau, mai general, în alte scopuri decât cele de activitate.

Statele membre pot deroga de la dispozițiile prezentului alineat, cu condiția ca această derogare să nu ducă la denaturarea concurenței.

(3) Pentru a preveni denaturarea concurenței și sub rezerva consultărilor prevăzute la articolul 29, statele membre pot trata ca prestări de servicii cu titlu oneros prestarea de către o persoană plătitoare de impozit a unui serviciu în beneficiul întreprinderii sale, dacă taxa pe valoarea adăugată pentru un asemenea serviciu nu ar fi fost deductibilă în totalitate dacă serviciul respectiv ar fi fost prestat de o altă persoană plătitoare de impozit.

(4) Dacă o persoană plătitoare de impozit, acționând în nume propriu, dar nu în contul său, participă la o prestare de servicii, se consideră că a beneficiat de și a prestat ea însăși serviciile respective.

(5) Articolul 5 alineatul (8) se aplică în mod similar prestării de servicii.

ART. 7

Importuri

"Import de bunuri" înseamnă introducerea bunurilor pe teritoriul țării, conform articolului 3.

Titlul VI

LOCUL TRANZACȚIILOR IMPOZABILE

ART. 8

Livrarea de bunuri

(1) Locul de livrare a bunurilor se consideră:

(a) în cazul bunurilor expediate sau transportate fie de către furnizor, fie de către persoana căreia îi sunt livrate, fie de către o terță persoană: locul unde se află bunurile în momentul în care începe expedierea sau transportul către persoana căreia îi sunt livrate. În cazul în care bunurile sunt instalate sau asamblate, cu sau fără realizarea unei funcționări de probă, de către furnizor sau în numele acestuia, locul livrării se consideră a fi locul unde bunurile sunt instalate sau asamblate. În cazurile în care instalarea sau asamblarea se efectuează în altă țară decât cea a furnizorului, statele membre în care se importă bunurile iau toate măsurile necesare pentru a evita dubla impunere în statul respectiv;

(b) în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate: locul unde se află bunurile în momentul livrării.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), în cazul în care locul de plecare al lotului sau al transportului de bunuri se află în altă țară decât cea în care sunt importate bunurile respective, locul livrării de către importator, în sensul articolului 21 alineatul (2), și locul oricăror livrări ulterioare se consideră a se afla în țara importatoare a bunurilor.

ART. 9

Prestarea de servicii

(1) Locul unde este prestat un serviciu este considerat ca fiind locul unde prestatorul și-a stabilit sediul sau în care are o unitate fixă de unde prestează serviciul sau, în absența unui sediu sau a unei unități fixe, locul unde prestatorul își are adresa permanentă sau domiciliul stabil.

(2) Cu toate acestea:

(a) locul de prestare a serviciilor legate de bunuri imobile, inclusiv a serviciilor agenților și experților imobiliari, și a serviciilor de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, cum ar fi serviciile arhitecților și ale societăților care asigură supraveghere în locul respectiv, este locul unde se află bunurile;

(b) locul de prestare a serviciilor de transport este locul unde are loc transportul, în funcție de distanțele parcurse;

(c) locul de prestare a serviciilor legate de:

- activități culturale, artistice, sportive, științifice, de învățământ, recreative sau de activități similare, inclusiv activitățile organizatorilor de astfel de activități, și, dacă este cazul, prestarea de servicii auxiliare;

- activități auxiliare de transport cum sunt încărcarea, descărcarea, manipularea și alte activități similare;

- evaluări ale bunurilor corporale mobiliare;

- lucrări asupra bunurilor corporale mobiliare,

este locul în care aceste servicii sunt efectiv prestate;

(d) în cazul închirierii de bunuri corporale mobiliare, cu excepția tuturor formelor de transport, exportate de către închiriator dintr-un stat membru în vederea utilizării acestora în alt stat membru, locul prestării serviciului este locul utilizării;

(e) locul unde se prestează următoarele servicii atunci când sunt efectuate pentru clienți care își au sediul în afara Comunității sau pentru persoane plătitoare de impozit care își au sediul în Comunitate, însă nu în aceeași țară ca și prestatorul, este locul în care clientul și-a stabilit sediul sau are o unitate fixă unde este prestat serviciul sau, în absența unui sediu sau a unei unități fixe, locul unde acesta își are adresa permanentă sau domiciliul stabil:

- transferuri și cesionări de drepturi de autor, brevete de invenție, licențe, mărci comerciale și de alte drepturi similare;

- servicii de publicitate;

- serviciile consultanților, ale inginerilor, ale birourilor de consultanță, ale avocaților, ale contabililor și alte servicii similare, precum și servicii de prelucrare de date și de furnizare de informații;

- obligația de a nu continua sau desfășura, integral sau parțial, o activitate de afaceri și de a nu exercita un drept prevăzut la litera (e) din prezentul alineat;

- tranzacții bancare, financiare și de asigurare, inclusiv de reasigurare, cu excepția închirierii de case de bani;

- furnizarea de personal;

- servicii ale mandatarilor care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia procură pentru mandanții lor serviciile menționate la litera (e) din prezentul alineat.

(3) Pentru a se evita dubla impozitare, neimpozitarea sau denaturarea concurenței, statele membre pot considera, în ceea ce privește prestarea serviciilor menționate la articolul 2 litera (e) și darea în locație a bunurilor corporale mobiliare, că:

(a) locul de prestare a serviciilor, care conform prezentului articol s-ar afla pe teritoriul țării, este situat în afara Comunității dacă utilizarea efectivă a serviciilor are loc în afara Comunității;

(b) locul de prestare a serviciilor, care conform prezentului articol s-ar afla în afara Comunității, este situat pe teritoriul țării dacă utilizarea efectivă a serviciilor are loc pe teritoriul țării.

Titlul VII

FAPTE GENERATOARE ȘI EXIGIBILITATEA IMPOZITELOR

ART. 10

(1) (a) "Fapt generator" înseamnă o împrejurare în virtutea căreia sunt îndeplinite condițiile legale necesare pentru ca impozitul să devină exigibil.

(b) Impozitul devine "exigibil" atunci când autoritatea fiscală este îndreptățită, la un moment dat, conform legii, să pretindă impozitul de la persoana pasibilă de plata acestuia, având în vedere faptul că momentul plății poate fi amânat.

(2) Faptul generator survine, iar impozitul devine exigibil atunci când se livrează bunuri sau se prestează servicii. Livrările de bunuri, altele decât cele menționate la articolul 5 alineatul (4) litera (b), și prestările de servicii care generează extrase de cont sau plăți succesive se consideră finalizate în momentul în care expiră perioadele de care sunt legate astfel de extrase de cont sau de plăți.

Totuși, dacă urmează să se efectueze o plată parțială înainte de livrarea bunurilor sau de prestarea serviciilor, impozitul devine exigibil la primirea plății și pentru suma primită.

Prin derogare de la dispozițiile anterioare, statele membre pot prevedea că impozitul devine exigibil, pentru anumite tranzacții sau pentru anumite categorii de persoane plătitoare de impozit, fie:

- până cel târziu la emiterea facturii sau a documentului folosit ca factură, fie
- până cel târziu la încasarea prețului, fie
- dacă factura sau documentul folosit ca factură nu sunt emise sau sunt emise târziu, într-o anumită perioadă de timp de la data faptului generator.

(3) În ceea ce privește bunurile importate, faptul generator survine, iar impunerea devine exigibilă în momentul în care bunurile intră pe teritoriul țării conform articolului 3.

În cazul în care bunurile importate sunt supuse drepturilor vamale, prelevărilor agricole sau unor taxe cu efect echivalent stabilite conform unei politici comune, statele membre pot lega faptul generator și data la care impozitul devine exigibil de cele prevăzute pentru aceste drepturi vamale comunitare.

În cazurile în care bunurile importate nu sunt supuse nici uneia dintre aceste drepturi vamale comunitare, statele membre pot aplica dispozițiile în vigoare care reglementează drepturile vamale în ceea ce privește faptul generator și data la care impozitul devine exigibil.

În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse unuia dintre regimurile prevăzute în articolul 16 alineatul (1) A sau unor regimuri de tranzit sau de admitere temporară, faptul generator și data la care impozitul devine exigibil survin numai atunci când bunurile încetează să mai intre sub incidența acestor regimuri și sunt declarate bunuri destinate pieței naționale.

Titlul VIII SUMA IMPOZABILĂ

ART. 11

A. Pe teritoriul țării

(1) Suma impozabilă se constituie:

(a) Pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele menționate în continuare la literele (b), (c) și (d), tot ceea ce constituie plata care a fost obținută sau urmează să fie obținută de către furnizor sau prestator de la cumpărător, client sau de la o terță parte pentru aceste livrări sau prestări, inclusiv subvențiile legate direct de prețul acestor livrări sau prestări;

(b) în cazul livrărilor menționate la articolul 5 alineatele (6) și (7), prețul de achiziție al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de achiziție, prețul de cost, calculat în momentul livrării;

(c) în cazul prestărilor de servicii menționate la articolul 6 alineatul (2), costul total care îi revine persoanei plătitoare de impozit pentru prestarea serviciilor;

(d) pentru prestările menționate la articolul 6 alineatul (3), valoarea de pe piața liberă a serviciilor furnizate.

"Valoarea de pe piața liberă" a serviciilor înseamnă suma pe care clientul trebuie să o plătească, în etapa de comercializare în care este prestat serviciul de către prestator, în mod normal pe teritoriul țării în momentul prestării, în condiții de concurență loială, pentru a obține serviciul respectiv.

(2) Suma impozabilă include:

(a) taxele și impozitele, cu excepția taxei pe valoarea adăugată în sine;

(b) cheltuieli diverse, cum sunt comisioanele, costurile de ambalare, transport și asigurare percepute de către furnizor sau prestator cumpărătorului sau clientului. Cheltuielile care fac obiectul unui contract separat pot fi considerate de către statele membre cheltuieli diverse.

(3) Suma impozabilă nu include:

(a) reducerile de preț acordate pentru plata anticipată;

(b) reducerile de preț și rabaturile acordate clientului și justificate la momentul livrării/prestării;

(c) sumele primite de către o persoană plătitoare de impozit de la cumpărători sau clienți pentru rambursarea cheltuielilor achitate în numele și în contul acestora din urmă și care figurează în registrele sale într-un cont în tranzit. Persoana plătitoare de impozit trebuie să furnizeze dovezi privind valoarea efectivă a acestei cheltuieli și nu poate deduce nici un impozit care ar fi putut fi perceput pentru aceste tranzacții.

B. Importurile de bunuri

(1) Suma impozabilă este:

(a) prețul plătit sau care urmează să fie plătit de către importator, dacă acest preț este singura plată definită la secțiunea A alineatul (1) litera (a);

(b) valoarea de pe piața liberă, în cazul în care nu se plătește nici un preț sau în cazul în care prețul plătit sau care urmează să fie plătit nu reprezintă singura plată pentru bunurile importate.

"Valoarea de pe piața liberă" a bunurilor importate reprezintă suma pe care un importator trebuie să o plătească unui furnizor în mod normal în etapa de comercializare în care se efectuează importul, în țara din care sunt exportate bunurile, în momentul în care impozitul devine exigibil în condiții de concurență loială pentru a obține bunurile în cauză.

(2) Statele membre pot adopta ca sumă impozabilă suma definită în Regulamentul (CEE) nr. 803/68*5).

(3) Suma impozabilă include, în măsura în care acestea nu sunt deja incluse:

(a) taxele și impozitele datorate în afara țării importatoare și cele datorate pentru import, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează să fie percepută;

(b) cheltuielile diverse, cum sunt comisioanele, costurile de ambalare, transport și asigurare, contractate până la prima destinație de pe teritoriul țării.

"Prima destinație" este locul menționat în scrisoarea de trăsură sau în orice alt document de transport pe baza căruia se importă bunurile în țara importatoare. În absența unui asemenea mențiuni, prima destinație este considerată a fi locul în care se efectuează primul transfer al încărcăturii în țara respectivă.

În același mod, statele membre pot include în suma impozabilă cheltuielile diverse menționate anterior când acestea rezultă din transportul către altă destinație, dacă aceasta din urmă este cunoscută în momentul survenirii faptului generator.

(4) Suma impozabilă nu include factorii menționați la secțiunea A alineatul (3) literele (a) și (b).

(5) Dacă bunurile sunt exportate temporar și sunt reimportate după ce au suferit reparații, prelucrări sau adaptări efectuate în străinătate sau după ce au fost transformate sau reprelucrate în străinătate, iar reimportarea nu face obiectul unei scutiri în temeiul dispozițiilor articolului 14 alineatul (1) litera (f), statele membre iau măsuri pentru a garanta că tratamentul bunurilor în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată este același cu cel care s-ar aplica bunurilor respective dacă operațiunile de mai sus ar fi efectuate pe teritoriul țării.

*5) JO L 148, 28.6.1968, p. 6.

C. Dispoziții diverse

(1) În cazul anulării, al refuzului sau al neplății totale sau parțiale sau în cazul în care prețul este redus după livrare, suma impozabilă se reduce, în consecință, în condițiile stabilite de statele membre.

Totuși, în cazul neplății totale sau parțiale, statele membre pot deroga de la această normă.

(2) În cazul în care informațiile pentru calculul sumei impozabile sunt exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în care are loc evaluarea, cursul de schimb se stabilește în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CEE) nr. 803/68.

(3) În ceea ce privește costurile privind ambalajele returnabile, statele membre pot:

- fie să le excludă din suma impozabilă și să ia măsurile necesare pentru a se asigura că această sumă este rectificată în cazul în care ambalajele nu sunt returnate,

- fie să le includă în suma impozabilă și să ia măsurile necesare pentru a se asigura că această sumă este rectificată în cazul în care ambalajele sunt de fapt returnate.

Titlul IX

COTE

ART. 12

(1) Cota aplicabilă tranzacțiilor impozabile este cea în vigoare la data survenirii faptului generator. Cu toate acestea:

(a) în cazurile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf, cota aplicată este cea în vigoare când impozitul devine exigibil;

(b) în cazurile prevăzute la articolul 10 alineatul (3) al doilea și al treilea paragraf, cota aplicată este cea în vigoare la data la depunerii cererii pentru bunurile introduse pe piața națională.

(2) În eventualitatea modificării cotelor, statele membre pot:

- efectua rectificări în cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (a) pentru a ține cont de cota aplicabilă la data livrării bunurilor sau a prestării serviciilor;

- adopta toate măsurile tranzitorii adecvate.

(3) Cota standard a taxei pe valoarea adăugată se stabilește de către fiecare stat membru ca procent din suma impozabilă și este aceeași pentru livrarea de bunuri și pentru prestarea de servicii.

(4) În anumite cazuri, livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pot face obiectul unor cote mărite sau reduse. Fiecare cotă redusă este stabilită astfel încât valoarea taxei pe valoarea adăugată care rezultă la aplicarea acesteia să permită deducerea normală integrală din aceasta a taxei pe valoarea adăugată deductibilă în temeiul dispozițiilor articolului 17.

(5) Cota aplicabilă la importul de bunuri este cea aplicată la livrarea de bunuri similare pe teritoriul țării.

Titlul X SCUTIRI

ART. 13

Scutiri pe teritoriul țării

A. Scutirea anumitor activități de interes public

(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre scutesc, în anumite condiții pe care le stabilesc în scopul asigurării aplicării corecte și directe a unor asemenea scutiri și al prevenirii oricăror posibile cazuri de evaziune, fraudă sau abuz, următoarele:

(a) prestarea de către serviciile poștale publice de alte servicii, decât transportul de pasageri și serviciile de telecomunicații, și livrarea de bunuri legate de acestea;

(b) asistența acordată în spitale și asistența medicală și activitățile strâns legate de acestea, desfășurate de către organisme de drept public sau, în condiții sociale comparabile cu cele aplicabile organismelor de drept public, de către spitale, centre de tratament medical sau de diagnostic și de către alte unități de natură similară autorizate corespunzător;

(c) prestarea de îngrijiri medicale în exercitarea profesiunilor de medic și de paramedic, așa cum sunt definite de statul membru în cauză;

(d) livrarea de organe, sânge și lapte uman;

(e) serviciile prestate de către tehnicienii dentari în calitate de profesioniști și protezele dentare livrate de către stomatologi și tehnicienii dentari;

(f) serviciile prestate de către grupuri independente de persoane ale căror activități sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată sau nu fac obiectul taxei pe valoarea adăugată, în vederea oferirii membrilor lor a unor servicii care le sunt necesare în mod direct pentru exercitarea activității lor, în cazul în care aceste grupuri pretind de la membrii lor rambursarea exactă a cotei din cheltuielile comune care le revin, cu condiția ca această scutire să nu provoace denaturări ale concurenței;

(g) prestarea de servicii și livrarea de bunuri strâns legate de bunăstare și de activități de protecție socială, inclusiv activitățile desfășurate de aziluri de bătrâni, de către organisme de drept public sau de către alte organizații recunoscute ca organizații caritabile de către statul membru în cauză;

(h) prestarea de servicii și livrarea de bunuri strâns legate de protecția copiilor și a persoanelor tinere de către organisme de drept public sau de către alte organizații recunoscute de statul membru în cauză ca fiind organizații caritabile;

(i) educația copiilor și a tinerilor, învățământul școlar și universitar, formarea și reorientarea profesională, inclusiv prestarea de servicii și livrarea de bunuri strâns legate de acestea, asigurate de către organisme de drept public care au acest scop sau de către organizații definite de statul membru în cauză ca având obiect similar de activitate;

(j) pregătirea particulară oferită de profesori și la nivel de învățământ școlar și universitar;

(k) asigurarea de personal de către instituțiile religioase sau cu caracter filosofic pentru desfășurarea activităților menționate la literele (b), (g), (h) și (i) din prezentului articol și pentru asigurarea bunăstării spirituale;

(l) prestarea de servicii și livrarea de bunuri strâns legate de acestea în folosul membrilor, în schimbul unei cotizații stabilite în conformitate cu regulile acestora de către organizații non-profit cu obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filosofică, filantropică sau civică, cu condiția ca această scutire să nu provoace denaturarea concurenței;

(m) anumite servicii strâns legate de sport sau de educația fizică prestate de către organizații non-profit persoanelor care iau parte la activități sportive sau de educație fizică;

(n) anumite servicii culturale și bunuri strâns legate de acestea furnizate de către organisme de drept public sau de către alte organisme culturale recunoscute de statul membru în cauză;

(o) prestarea de servicii și livrarea de bunuri de către organizații ale căror activități sunt scutite în temeiul dispozițiilor de la literele (b), (g), (h), (i), (l), (m) și (n) anterioare, legate de evenimente destinate colectării de fonduri organizate exclusiv în beneficiul acestora, cu condiția ca scutirea să nu determine denaturarea concurenței. Statul membru poate introduce orice restricții necesare, în special legate de numărul evenimentelor sau de totalul încasărilor care pot beneficia de scutire;

(p) prestarea de servicii de transport pentru persoane bolnave sau accidentate în vehicule special proiectate în acest scop de către organisme autorizate în mod corespunzător;

(q) activități ale organismelor publice de radio și televiziune, altele decât cele de natură comercială.

(2) (a) Statele membre pot acorda altor organisme decât cele de drept public fiecare dintre scutirile prevăzute la alineatul (1) literele (b), (g), (h), (i), (l), (m) și (n) din prezentul articol, cu respectarea uneia sau a mai multora dintre următoarele condiții:

- acestea nu încearcă să obțină în mod sistematic profit, iar profiturile totuși obținute nu se distribuie, ci se alocă pentru continuarea prestării sau pentru îmbunătățirea serviciilor prestate;

- acestea sunt conduse și administrate în principal pe bază de voluntariat, de către persoane care nu au nici un interes direct sau indirect, fie ei înșiși, fie prin intermediari, în ceea ce privește rezultatele activităților în cauză;

- acestea practică prețuri aprobate de către autoritățile publice sau care nu depășesc astfel de prețuri aprobate sau, pentru serviciile care nu fac obiectul unei aprobări, prețuri mai mici decât cele percepute pentru servicii similare de către întreprinderile comerciale pasibile de plata taxei pe valoarea adăugată;

- nu este posibil ca scutirea serviciilor în cauză să creeze denaturări ale concurenței care ar putea dezavantaja întreprinderile comerciale pasibile de plata taxei pe valoarea adăugată.

(b) Furnizarea de servicii și livrările de bunuri nu beneficiază de scutire conform alineatului (1) literele (b), (g), (h), (i), (l), (m) și (n) anterioare, dacă:

- acest lucru nu este esențial pentru tranzacțiile scutite;
- scopul principal al acestora este acela de a obține venituri suplimentare pentru organizație prin efectuarea unor tranzacții care se află în concurență directă cu cele ale întreprinderilor comerciale pasibile de plata taxei pe valoarea adăugată.

B. Alte scutiri

Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre scutesc, în anumite condiții pe care acestea le stabilesc în scopul asigurării aplicării corecte și directe a unor asemenea scutiri și al prevenirii oricăror posibile cazuri de evaziune, fraudă sau abuz, următoarele:

(a) tranzacțiile de asigurare și reasigurare, inclusiv serviciile conexe prestate de către brokerii de asigurare și de agenții de asigurare;

(b) leasingul sau închirierea bunurilor imobile, cu excepția:

1. ofertei de cazare, conform legislației statelor membre, în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, inclusiv a cazării în tabere de vacanță sau pe terenuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping;
2. închirierii de clădiri și de terenuri pentru parcare a vehiculelor;
3. închirierii de echipamente și de mecanisme instalate definitiv;
4. închirierii de case de bani.

Statele membre pot include și alte scutiri în sfera de aplicare a acestei scutiri;

(c) livrările de bunuri utilizate în totalitate pentru o activitate scutită în temeiul prezentului articol sau în temeiul articolului 28 alineatul (3) litera (b), dacă aceste bunuri nu au dat naștere unui drept de deducere, sau livrările de bunuri la a căror achiziție sau fabricație taxa pe valoarea adăugată nu a devenit deductibilă în temeiul articolului 17 alineatul (6);

(d) următoarele tranzacții:

1. acordarea și negocierea creditelor și administrarea creditelor de către persoana care le acordă;
2. negocierea garanțiilor de credit sau orice raporturi privind garanțiile de credit sau orice alte garanții pentru bani și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;
3. tranzacții, inclusiv negocieri privind depozite bancare și conturi curente, plăți, transferuri, creanțe, cecuri și alte instrumente negociabile, cu excepția colectării datoriilor și factoring-ului;
4. tranzacții, inclusiv negocieri, privind valută, bancnote și monede utilizate ca mijloace legale de plată, cu excepția articolelor de colecție; "articole de colecție" sunt monedele de aur, argint sau din alte metale sau bancnotele care nu se utilizează în mod normal ca mijloace legale de plată, sau monedele de interes numismatic;
5. tranzacții, inclusiv negocieri, cu excepția administrării și protejării, privind acțiuni, participații la societăți sau asociații, obligațiuni negarantate și alte valori mobiliare, cu excepția:
 - drepturilor de proprietate asupra unor bunuri;
 - drepturilor sau titlurilor menționate la articolul 5 alineatul (3);

6. administrarea fondurilor speciale de investiții, așa cum sunt definite de statele membre;

(e) furnizarea la valoarea nominală a timbrelor poștale valabile pentru serviciile poștale de pe teritoriul țării, a timbrelor fiscale și a altor timbre similare;

(f) pariurile, loteriile și alte forme de jocuri de noroc, cu respectarea condițiilor și a limitelor prevăzute de fiecare stat membru;

(g) livrarea construcțiilor sau a părților de construcții, și a terenului pe care se află acestea, altele decât cele descrise în articolul 4 alineatul (3) litera (a);

(h) livrarea terenurilor pe care nu s-a construit, altele decât terenurile de construcție menționate la articolul 4 alineatul (3) litera (b).

C. Opțiuni

Statele membre pot acorda contribuabililor dreptul de opțiune în ceea ce privește impunerea în cazurile de:

(a) închiriere și leasing a unor bunuri imobile;

(b) tranzacții care se încadrează la secțiunea B literele (d), (g) și (h) anterioare.

Statele membre pot restrânge sfera acestui drept de opțiune și stabilesc detaliile privind folosirea acestuia.

ART. 14

Scutiri la import

(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre scutesc în anumite condiții pe care le stabilesc în scopul asigurării aplicării corecte și directe a unor asemenea scutiri și al prevenirii oricăror posibile cazuri de evaziune, fraudă sau abuz, următoarele:

(a) importul final de bunuri a căror livrare de către o persoană plătitoare de impozit este scutită în toate cazurile pe teritoriul țării;

(b) importurile de bunuri pe baza unei declarații pentru regimul de tranzit;

(c) importul de bunuri declarate ca făcând obiectul unui regim de import temporar, care datorită acestuia pot beneficia de scutirea de drepturi vamale, sau care ar beneficia de această scutire dacă ar fi importate dintr-o țară terță;

(d) importul final de bunuri care pot beneficia de scutirea de alte drepturi vamale decât cele prevăzute în Tariful Vamal Comun sau care ar putea beneficia de această scutire dacă ar fi importate dintr-o țară terță. Cu toate acestea, statele membre au opțiunea de a nu acorda scutirea în cazul în care este posibil ca aceasta să aibă un efect grav asupra condițiilor de concurență de pe piața națională;

(e) reimportarea bunurilor de către persoana care le-a exportat în starea în care au fost exportate, dacă acestea pot beneficia de scutirea de drepturi

vamale sau dacă ar putea beneficia de aceasta, dacă ar fi importate dintr-o țară terță;

(f) reimportarea bunurilor mobiliare corporale de către persoana care le-a exportat sau de către altă persoană în contul primei persoane, în cazul în care bunurile respective au fost supuse, în perioada în care s-au aflat într-un alt stat, unor prelucrări care au fost impozitate fără drept de deducere sau de restituire;

(g) importurile de bunuri:

- în baza unor acorduri diplomatice și consulare, care pot beneficia de scutirea de drepturi vamale sau ar putea beneficia de aceasta dacă ar fi importate dintr-o țară terță;

- de către organizații internaționale recunoscute ca atare de către autoritățile publice ale țării gazdă și de către membrii acestor organizații, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale de înființare a organizațiilor sau în acordurile privind sediul acestora;

- pe teritoriul statelor membre care sunt părți la Tratatul Atlanticului de Nord, de către forțele armate ale altor state care sunt părți la tratatul menționat anterior în scopul utilizării fie de către forțele armate respective, fie de către personalul civil care le însoțește, sau pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora în cazul în care aceste forțe armate iau parte la o acțiune comună de apărare;

(h) importul în porturi de către întreprinderile de pescuit maritim al capturilor lor, neprelucrate sau după ce au fost supuse conservării în scopul comercializării, dar înainte de a fi livrate;

(i) prestarea de servicii legate de importurile de bunuri, dacă valoarea acestor servicii este inclusă în suma impozabilă în conformitate cu articolul 11 secțiunea B alineatul (3) litera (b);

(j) importul de aur de către băncile centrale.

(2) Comisia prezintă spre aprobare Consiliului, cât mai curând posibil, propuneri destinate stabilirii unor norme fiscale comunitare care să clarifice sfera de aplicare a scutirilor menționate la alineatul (1) și normele de aplicare a acestora.

Până la intrarea în vigoare a acestor norme, statele membre pot:

- menține dispozițiile naționale în vigoare referitoare la aspectele legate de dispozițiile menționate anterior;

- adopta dispoziții naționale în vederea minimizării denaturării concurenței și, în special, a neimpunerii și a dublei impunerii a taxei pe valoarea adăugată în cadrul Comunității;

- utiliza orice proceduri administrative pe care le consideră adecvate în scopul aplicării scutirii.

Statele membre informează Comisia, care informează celelalte state membre, cu privire la măsurile pe care le-au adoptat și le adoptă în temeiul dispozițiilor anterioare.

ART. 15

Scutiri la export și pentru tranzacții similare și transport internațional

Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre scutesc, în anumite condiții pe care acestea le stabilesc în scopul asigurării aplicării corecte și directe a unor asemenea scutiri și al prevenirii oricăror posibile cazuri de evaziune, fraudă sau abuz, următoarele:

1. livrarea de bunuri expediate sau transportate la o destinație din afara teritoriului țării, după cum se arată în articolul 3, de către vânzător sau în numele acestuia;

2. livrarea de bunuri expediate sau transportate la o destinație din afara teritoriului țării, după cum se arată în articolul 3, de către un cumpărător sau în numele unui cumpărător al cărui sediu nu se află pe teritoriul țării, cu excepția bunurilor transportate de către cumpărătorul însuși destinate echipării, alimentării cu combustibil și aprovizionării bărcilor de agrement și a aeronavelor particulare sau a altor mijloace de transport de uz privat;

3. prestarea de servicii constând din lucrări efectuate asupra unor bunuri mobiliare achiziționate sau importate în scopul efectuării de astfel de lucrări pe teritoriul țării, după cum se arată în articolul 3, și expediate sau transportate în afara teritoriului țării respective de către persoana care prestează serviciile sau de către clientul acesteia care nu are sediul pe teritoriul țării, sau în numele oricăruia dintre aceștia;

4. livrarea de bunuri destinate alimentării cu combustibil și aprovizionării vaselor:

(a) utilizate pentru navigație în largul mării și pentru transportul pasagerilor contra plată sau utilizate în scopuri comerciale, industriale sau pentru pescuit;

(b) utilizate pentru salvare sau asistență pe mare, sau pentru pescuitul costier, cu excepția, în cazul acestora din urmă, a proviziilor pentru nave;

(c) de război, conform subpoziției 89.01 A din Tariful Vamal Comun, care părăsesc țara cu destinația sau locul de ancorare în porturi străine.

Totuși, statele membre pot restrânge sfera de aplicare a acestei scutiri până la punerea în aplicare a normelor fiscale comunitare în acest domeniu;

5. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea și închirierea de nave maritime menționate la alineatul (4) literele (a) și (b) și livrarea, închirierea, repararea și întreținerea echipamentelor - inclusiv a echipamentului de pescuit - încorporate sau utilizate pentru acestea;

6. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, afretarea și închirierea de aeronave utilizate de către liniile aeriene care efectuează zboruri contra plată, în special pe rute aeriene internaționale, precum și livrarea, închirierea, repararea și întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pentru acestea;

7. livrarea de bunuri destinate alimentării cu combustibil și aprovizionării aeronavelor menționate la alineatul (6);

8. prestarea altor servicii decât cele menționate la alineatul (5), pentru a satisface nevoile directe ale vaselor maritime la care se face referire în alineatul menționat anterior sau ale încărcăturilor acestora;

9. prestarea altor servicii decât cele menționate la alineatul (6), pentru a satisface nevoile directe ale aeronavelor la care se face referire în alineatul menționat anterior sau ale încărcăturilor acestora;

10. livrările de bunuri și prestările de servicii:

- în baza unor acorduri diplomatice și consulare;

- către organizații internaționale recunoscute ca atare de către autoritățile publice ale țării gazdă și către membrii acestor organizații, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale de înființare a organizațiilor sau în acordurile privind sediul acestora;

- efectuate într-un stat membru care este parte la Tratatul Atlanticului de Nord și destinate fie utilizării de către forțele armate ale altor state care sunt părți la tratatul menționat anterior, fie de către personalul civil care le însoțește, sau pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora în cazul în care aceste forțe armate iau parte la o acțiune comună de apărare.

Această scutire se supune condițiilor și restricțiilor prevăzute de către statele membre până la adoptarea normelor fiscale comunitare.

Scutirea poate fi pusă în aplicare prin restituirea impozitului;

11. livrările de aur către Băncile Centrale;

12. bunurile livrate organismelor autorizate care le exportă în cadrul activităților lor umanitare, caritabile sau de învățământ desfășurate în străinătate. Această scutire poate fi pusă în aplicare prin restituirea impozitului;

13. prestarea serviciilor, inclusiv transportul și tranzacțiile auxiliare, dar cu excepția furnizării serviciilor scutite în temeiul articolului 13, dacă acestea sunt direct legate de tranzitul sau exportul de bunuri, sau de importul de bunuri care beneficiază de dispozițiile articolului 14 alineatul (1) literele (b) și (c) și ale articolului 16 alineatul (1);

14. serviciile prestate de brokeri și de alți intermediari, care acționează în numele și în contul altei persoane, dacă acestea constituie parte a

tranzacțiilor menționate în prezentul articol, sau a tranzacțiilor desfășurate în afara teritoriului țării, după cum se arată în articolul 3.

Această scutire nu se aplică agenților de voiaj care prestează, în numele și în contul călătorului, servicii prestate în alte state membre.

ART. 16

Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, statele membre pot adopta, sub rezerva consultărilor prevăzute la articolul 29, măsuri speciale destinate scutirii de la plata taxei pe valoarea adăugată a tuturor sau a unora dintre următoarele tranzacții, cu condiția ca acestea să nu vizeze destinația și/sau consumul final, iar quantumul taxei pe valoarea adăugată la introducerea pe piața națională să corespundă quantumului taxei care ar fi fost percepută dacă fiecare dintre aceste tranzacții ar fi fost impozitată la import sau pe teritoriul țării:

A. importul bunurilor destinate:

(a) introducerii în vamă și, dacă este cazul, depozitării temporare în sensul Directivei 68/312/CEE*6);

(b) intrării în sisteme de zone libere de tipul celor prevăzute în Directiva 69/75/CEE*7);

(c) introducerii în sisteme de antrepozit vamal în sensul Directivei 69/74/CEE*8);

(d) admiterii în apele și pe țărmurile menționate la articolul 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1496/68*9);

(e) introducerii în alte sisteme de antrepozit decât cel vamal sau în sisteme de perfecționare activă;

B. livrările de bunuri transportate în locurile menționate la punctul A și prestările de servicii legate de aceste livrări;

C. livrările de bunuri și prestările de servicii desfășurate în locurile menționate anterior la punctul A și care sunt încă supuse sistemelor menționate la punctul A;

D. livrările de bunuri care sunt încă supuse sistemelor de tranzit sau de import temporar menționate la articolul 14 alineatul (1) literele (b) și (c), precum și prestările de servicii legate de aceste livrări.

(2) Sub rezerva consultărilor prevăzute la articolul 29, statele membre pot opta pentru scutirea importurilor pentru și a livrărilor de bunuri către persoane plătitoare de impozit care intenționează să le exporte ca atare sau după perfecționare, precum și a prestărilor de servicii legate de activitatea de export a acestora, până la o valoare maximă egală cu valoarea exporturilor realizate de acestea pe parcursul celor 12 luni anterioare.

(3) Comisia prezintă Consiliului cât mai curând posibil propuneri privind sistemele comune de aplicare a taxei pe valoarea adăugată prevăzute la alineatele (1) și (2).

*6) JO L 194, 6.8.1968, p. 13.

*7) JO L 58, 8.3.1969, p. 11.

*8) JO L 58, 8.3.1969, p. 7.

*9) JO L 238, 28.9.1968, p. 1.

Titlul XI DEDUCERI

ART. 17

Originea și sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care impozitul deductibil devine exigibil.

(2) În măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în cadrul tranzacțiilor impozabile ale acestora, persoanele plătitoare de impozit au dreptul de a deduce din impozitul pe care sunt pasibile să îl plătească:

(a) taxa pe valoarea adăugată exigibilă sau achitată pentru bunurile care le-au fost livrate sau pentru serviciile care le-au fost prestate sau pentru bunurile care urmează să le fie livrate sau pentru serviciile care urmează să le fie prestate de către altă persoană plătitoare de impozit;

(b) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată pentru bunurile importate;

(c) taxa pe valoarea adăugată datorată în temeiul articolului 5 alineatul (7) litera (a) și al articolului 6 alineatul (3).

(3) Statele membre pot de asemenea acorda oricărei persoane plătitoare de impozit dreptul la deducerea sau restituirea taxei pe valoarea adăugată menționată la alineatul (2), în măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în cadrul:

(a) unor tranzacții legate de activitățile economice menționate la articolul 4 alineatul (2), desfășurate în altă țară, care ar îndeplini condițiile pentru deducerea impozitului, dacă s-ar desfășura pe teritoriul țării;

(b) tranzacțiilor scutite în temeiul articolului 14 alineatul (1) punctul (i) și în temeiul articolului 15 și al articolului 16 alineatul (1) punctele B, C și D și al alineatului (2);

(c) oricăreia dintre tranzacțiile scutite în temeiul articolului 13 secțiunea B literele (a) și (d), alineatele (1) - (5), dacă clientul este stabilit în afara

Comunității sau dacă aceste tranzacții sunt direct legate de bunuri destinate exportului într-o țară din afara Comunității.

(4) Consiliul depune toate eforturile pentru a adopta până la 31 decembrie 1977, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, norme comunitare de stabilire a sistemelor în cadrul cărora se efectuează restituiri în conformitate cu alineatul (3) către persoanele plătitoare de impozit stabilite pe teritoriul țării. Până la intrarea în vigoare a acestor aranjamente, statele membre pot determina singure metoda de efectuare a restituirii în cauză. Dacă persoana plătitoare de impozit nu este rezidentă pe teritoriul Comunității, statele membre pot refuza restituirea sau pot impune condiții suplimentare.

(5) În ceea ce privește bunurile și serviciile utilizate de persoane plătitoare de impozit atât pentru tranzacțiile menționate la alineatele (2) și (3), pentru care taxa pe valoarea adăugată este deductibilă, cât și pentru tranzacțiile pentru care taxa pe valoarea adăugată nu este deductibilă, nu este deductibilă decât proporția din taxa pe valoarea adăugată care corespunde primului tip de tranzacții.

Această proporție se determină în conformitate cu articolul 19 pentru toate tranzacțiile desfășurate de persoane plătitoare de impozit.

Totuși, statele membre pot:

(a) să autorizeze persoanele plătitoare de impozit să determine o proporție pentru fiecare sector al activității lor, cu condiția să țină evidențe separate pentru fiecare sector;

(b) să oblige persoanele plătitoare de impozit să determine o proporție pentru fiecare sector al activității lor și să țină evidențe separate pentru fiecare sector;

(c) să autorizeze sau să oblige persoanele plătitoare de impozit să realizeze deducerea în funcție de utilizarea totală sau parțială a bunurilor și serviciilor;

(d) să autorizeze sau să oblige persoanele plătitoare de impozite să realizeze deducerea în conformitate cu norma prevăzută în primul paragraf pentru toate bunurile și serviciile utilizate în toate tranzacțiile prevăzute în paragraful menționat anterior;

(e) să prevadă că dacă taxa pe valoarea adăugată care nu este deductibilă de către persoanele plătitoare de impozite este nesemnificativă, aceasta este considerată nulă.

(6) În termen de cel mult patru ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, stabilește cheltuielile care nu îndeplinesc condițiile pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată. Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi deductibilă în

nici un caz pentru cheltuieli care nu sunt strict legate de afaceri, cum ar fi cheltuielile pentru produsele de lux și activități distractive și recreative.

Până la intrarea în vigoare a normelor menționate anterior, statele membre pot menține toate excepțiile prevăzute în legislațiile lor naționale la intrarea în vigoare a prezentei directive.

(7) Sub rezerva consultărilor prevăzute la articolul 29, fiecare stat membru poate, din cauza caracterului ciclic al economiei, să excludă, în totalitate sau în parte, toate sau câteva dintre bunurile de capital sau alte bunuri de la sistemul deducerilor. Pentru menținerea unor condiții identice de concurență, statele membre pot, în loc să refuze deducerea, să impoziteze bunurile fabricate de persoanele plătitoare de impozit însele sau pe care acestea le-au achiziționat în țară sau le-au importat, astfel încât impozitul să nu depășească taxa pe valoarea adăugată care ar fi fost percepută la achiziționarea unor bunuri similare.

ART. 18

Normele care reglementează exercitarea dreptului de deducere

(1) Pentru a-și exercita dreptul de deducere, persoana plătitoare de impozit trebuie:

(a) în ceea ce privește deducerile în temeiul articolului 17 alineatul (2) litera (a), să dețină o factură întocmită în conformitate cu articolul 22 alineatul (3);

(b) în ceea ce privește deducerile din articolul 17 alineatul (2) litera (b), să dețină un document de import, în care să figureze ca destinatar sau ca importator, și care să conțină sau să permită calcularea valorii taxei datorate;

(c) în ceea ce privește deducerile din articolul 17 alineatul (2) litera (c), să respecte formalitățile stabilite de fiecare stat membru;

(d) dacă trebuie să plătească taxa în calitate de client sau de achizitor în cazul aplicării articolului 21 alineatul (1), să respecte formalitățile prevăzute de fiecare stat membru.

(2) Persoana plătitoare de impozit poate efectua deducerea prin scăderea din valoarea totală a taxei pe valoarea adăugată datorată pentru o anumită perioadă fiscală a valorii totale a taxei pentru care, pe parcursul perioadei menționate anterior, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere în temeiul dispozițiilor alineatului (1).

Totuși, statele membre pot impune persoanelor plătitoare de impozit care desfășoară ocazional tranzacțiile definite la articolul 4 alineatul (3) să-și exercite dreptul de deducere numai în momentul livrării.

(3) Statele membre stabilesc condițiile și procedurile prin care persoanele plătitoare de impozit pot fi autorizate să facă o deducere care nu a fost făcută în conformitate cu dispozițiile alineatelor (1) și (2).

(4) Dacă într-o anumită perioadă fiscală valoarea deducerilor autorizate depășește valoarea taxei datorate, statele membre pot fie să acorde o restituire, fie să raporteze excedentul pentru următoarea perioadă, pe baza condițiilor pe care le stabilesc.

Totuși, statele membre pot refuza restituirea sau reportarea dacă valoarea excedentului este nesemnificativă.

ART. 19

Calcularea proporției deductibile

(1) Proporția deductibilă în temeiul articolului 17 alineatul (5) primul paragraf se calculează pe baza unei fracții având:

- la numărător, valoarea totală, fără taxa pe valoarea adăugată, a cifrei anuale de afaceri obținute din tranzacțiile pentru care taxa pe valoarea adăugată este deductibilă în temeiul articolului 17 alineatul (2) și (3);
- la numitor, valoarea totală, fără taxa pe valoarea adăugată, a cifrei anuale de afaceri obținute din tranzacțiile de la numărător și din tranzacțiile pentru care taxa pe valoarea adăugată nu este deductibilă. Statele membre pot include de asemenea la numitor valoarea subvențiilor, altele decât cele specificate la articolul 11 secțiunea A alineatul (1) litera (a).

Proporția se determină anual, ca procent, și se rotunjește până la o valoare care nu poate depăși unitatea următoare.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), din calculul proporției deductibile se exclude valoarea cifrei de afaceri rezultate din livrările de bunuri de investiții folosite de persoana plătitoare de impozit în scopurile activității sale. Valoarea cifrei de afaceri rezultată din tranzacțiile prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d), în măsura în care acestea sunt tranzacții diverse, și din tranzacții imobiliare și financiare diverse este de asemenea exclusă. Dacă statele membre exercită opțiunea prevăzută la articolul 20 alineatul (5) pentru a nu impune rectificarea în ceea ce privește bunurile de investiții, ele pot include cesionarea bunurilor de investiții în calculul proporției deductibile.

(3) Proporția provizorie pentru un an este cea calculată pe baza tranzacțiilor desfășurate în anul precedent. În absența unor astfel de tranzacții de referință sau dacă valoarea acestora este nesemnificativă, proporția deductibilă este estimată provizoriu de către persoana plătitoare de impozit, sub supravegherea autorităților fiscale, pe baza propriilor previziuni. Totuși, statele membre pot menține normele lor actuale.

Deducerile efectuate pe baza unei astfel de proporții provizorii pot fi rectificate la stabilirea proporției finale în anul următor.

ART. 20

Rectificările deducerilor

(1) Deducerea inițială se rectifică în conformitate cu procedurile stabilite de statele membre, în special:

(a) dacă această deducere a fost mai mare sau mai mică decât cea la care era îndreptățită persoana plătitoare de impozit;

(b) dacă după efectuarea restituirii intervin modificări ale factorilor utilizați pentru determinarea valorii deducerii, în special dacă sunt amânate achiziții sau dacă se obțin reduceri de prețuri; totuși, nu se efectuează rectificări în cazul tranzacțiilor care rămân neachitate parțial sau în totalitate și în cazurile de distrugere, pierdere sau furt al bunurilor, dovedite sau confirmate corespunzător, și în cazul folosirii acestor bunuri pentru oferirea de cadouri de mică valoare și al oferirii de mostre conform articolului 5 alineatul (6). Totuși, statele membre pot impune rectificarea în cazul tranzacțiilor rămase, în totalitate sau în parte, neplătite sau în cazurile de furt.

(2) În cazul bunurilor de capital, rectificarea poate fi extinsă pe cinci ani, incluzând anul în care bunurile au fost fabricate sau achiziționate.

Rectificarea anuală se efectuează numai pentru o cincime din taxa impusă pentru bunuri. Rectificarea se efectuează pe baza modificărilor dreptului de deducere în anii următori față de anul în care bunurile au fost fabricate sau achiziționate.

Prin derogare de la paragraful anterior, statele membre pot fundamenta rectificarea pe o perioadă de cinci ani integrali, începând din momentul în care bunurile sunt folosite pentru prima dată.

În cazul bunurilor imobiliare achiziționate ca bunuri de investiții, perioada de ajustare poate fi extinsă până la 10 ani.

(3) Dacă sunt livrate în perioada de rectificare, se consideră că bunurile de capital au fost încă folosite în activitatea persoanei plătitoare de impozit până la expirarea perioadei de rectificare. Se presupune că aceste activități de afaceri sunt integral impozabile dacă livrarea bunurilor menționate anterior este impozitată; dacă livrarea este scutită, se presupune că acestea sunt scutite. Rectificarea se efectuează numai o singură dată pentru întreaga perioadă de rectificare încă nederulată.

Totuși, în acest ultim caz, statele membre pot elimina rectificarea în măsura în care achizitorul este o persoană plătitoare de impozit care folosește bunurile de investiții în cauză numai pentru tranzacții pentru care taxa pe valoarea adăugată este deductibilă.

(4) În sensul aplicării dispozițiilor alineatelor (2) și (3), statele membre pot:

- defini conceptul de bunuri de investiții;
- indica valoarea taxei care trebuie luată în considerare pentru rectificare;

- adopta orice măsuri adecvate pentru a se asigura că rectificarea nu implică nici un avantaj nejustificat;

- permite simplificări administrative.

(5) Dacă în orice stat membru efectele practice ale aplicării alineatelor (2) și (3) sunt ne semnificative, statul membru în cauză poate renunța, sub rezerva consultărilor prevăzute în articolul 29, la aplicarea acestor alineate, având în vedere necesitatea de evitare a denaturării concurenței, efectul fiscal general în statul membru în cauză și nevoia de economie în administrație.

(6) Dacă o persoană plătitoare de impozit trece de la impunerea normală la un sistem special sau vice-versa, statele membre pot lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că persoana plătitoare de impozit nu are nici beneficii, nici prejudicii nejustificate.

Titlul XII

PERSOANE PLĂTITOARE DE IMPOZIT

ART. 21

Persoane plătitoare de impozit către autorități

Următoarele persoane sunt plătitoare ale taxei pe valoarea adăugată:

1. în cadrul sistemului intern:

(a) persoanele plătitoare de impozit care desfășoară alte tranzacții impozabile decât cele prevăzute la articolul 9 alineatul (2) litera (e) și tranzacțiile desfășurate de persoane plătitoare de impozit rezidente în străinătate. Dacă tranzacția impozabilă este efectuată de o persoană plătitoare de impozit rezidentă în străinătate, statele membre pot adopta sisteme prin care taxa să fie plătită de către altă persoană decât persoana plătitoare de impozit rezidentă în străinătate. Inter alia, reprezentantul fiscal sau altă persoană pentru care este desfășurată tranzacția impozabilă pot fi desemnați ca această altă persoană. Statele membre pot prevedea de asemenea ca altcineva decât persoana plătitoare de impozit să aibă o obligație solidară privind plata taxei;

(b) persoane cărora li se prestează serviciile prevăzute la articolul 9 alineatul (2) litera (e) de către o persoană plătitoare de impozit rezidentă în străinătate. Totuși, statele membre pot impune ca furnizorul serviciilor să aibă o obligație solidară privind plata taxei;

(c) orice persoană care include taxa pe valoarea adăugată pe o factură sau pe alt document care servește ca factură;

2. la import: persoana sau persoanele desemnate sau acceptate ca fiind pasibile de plata taxei de către statele membre în care sunt importate bunurile.

Titlul XIII

OBLIGAȚIILE PERSOANELOR PLĂTITOARE DE IMPOZIT

ART. 22

Obligațiile în cadrul sistemului intern

(1) Fiecare persoană plătitoare de impozit declară data când începe, se modifică sau încetează activitatea sa ca persoană plătitoare de impozit.

(2) Fiecare persoană plătitoare de impozit ține o evidență suficient de detaliată pentru a permite aplicarea taxei pe valoarea adăugată și inspectarea de către autoritatea fiscală.

(3) (a) Fiecare persoană plătitoare de impozit emite o factură sau un alt document care servește drept factură pentru toate bunurile și serviciile furnizate altei persoane plătitoare de impozit și păstrează o copie a acesteia.

Persoana plătitoare de impozit emite de asemenea o factură pentru plățile parțiale care îi sunt făcute de către o altă persoană plătitoare de impozit înainte de efectuarea sau finalizarea livrării bunurilor sau a prestării serviciilor.

(b) Factura cuprinde în mod clar prețul fără TVA și taxa pe valoarea adăugată aferentă fiecărei cote, precum și orice eventuale scutiri.

(c) Statele membre stabilesc criteriile pe baza cărora se stabilește dacă un document este sau nu utilizat ca factură.

(4) Fiecare persoană plătitoare de impozit depune o declarație de venit la un interval de timp care urmează să fie stabilit de fiecare stat membru. Acest interval nu poate depăși două luni de la sfârșitul fiecărei perioade fiscale. Perioada de plată poate fi stabilită de fiecare stat membru ca fiind de o lună, de două luni sau de un trimestru. Totuși, statele membre pot stabili perioade diferite, cu condiția ca acestea să nu depășească un an.

Declarația de venit trebuie să cuprindă informațiile necesare pentru calcularea taxei exigibile și a deducerilor care trebuie efectuate, inclusiv, dacă este adecvat, și în măsura în care acest lucru este necesar pentru stabilirea bazei de impunere, valoarea totală a tranzacțiilor legate de această taxă și de aceste deduceri și valoarea totală a livrărilor scutite.

(5) Fiecare persoană plătitoare de impozit plătește valoarea netă a taxei pe valoarea adăugată la depunerea declarației de venit. Cu toate acestea, statele membre pot stabili o dată diferită pentru plata sumei sau pot solicita o plată intermediară.

(6) Statele membre pot cere persoanelor plătitoare de impozit să depună o declarație care să cuprindă informațiile prevăzute în alineatul (4) și care privesc toate tranzacțiile desfășurate în anul precedent. Această declarație trebuie să conțină toate informațiile necesare oricăror rectificări.

(7) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că acele persoane care, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) literele (a) și (b), sunt considerate pasibile de plata taxei în locul unei persoane plătitoare de impozit stabilite în altă țară sau care au o obligație comună de plată îndeplinesc obligațiile menționate anterior privind declarația și plata.

(8) Fără a aduce atingere dispozițiilor care urmează să fie adoptate în temeiul articolului 17 alineatul (4), statele membre pot impune alte obligații pe care le consideră necesare pentru perceperea și colectarea corectă a taxei și pentru a preveni fraudă.

(9) Statele membre pot scuti persoanele plătitoare de impozit:

- de la anumite obligații;
- de la toate obligațiile, dacă respectivele persoane plătitoare de impozit desfășoară numai tranzacții scutite;
- de la plata taxei datorate atunci când valoarea acesteia este nesemnificativă.

ART. 23

Obligații privind importurile

În ceea ce privește bunurile importate, statele membre prevăd norme de aplicare privind declarațiile și plățile.

În special, statele membre pot prevedea că taxa pe valoarea adăugată plătită la importul de bunuri de către persoane plătitoare de impozit sau de către persoane pasibile de plata impozitului sau de anumite categorii de astfel de persoane nu trebuie plătită în momentul importului, cu condiția să fie menționată ca atare într-o declarație de venit care trebuie depusă în temeiul articolului 22 alineatul (4).

Titlul IV

SISTEME SPECIALE

ART. 24

Sisteme speciale pentru întreprinderi mici

(1) Statele membre care ar putea întâmpina dificultăți în aplicarea sistemului fiscal normal pentru întreprinderile mici din cauza activităților sau a structurii acestora au opțiunea, în condițiile și în limitele pe care le stabilesc sub rezerva consultării prevăzute la articolul 29, de a aplica proceduri simplificate, cum sunt sistemele forfetare pentru agricultori pentru

aplicarea și colectarea taxei, cu condiția ca acestea să nu conducă la o scădere a acestora.

(2) Până la o dată care urmează să fie stabilită de Consiliu, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, dar care nu depășește data la care se elimină aplicarea taxei la importuri și remiterea taxei la exporturi în cadrul comerțului dintre statele membre:

(a) statele membre care au utilizat în temeiul articolului 14 din a doua directivă a Consiliului din 11 aprilie 1967 opțiunea de a introduce scutiri și reduceri progresive ale taxei pot reține aceste scutiri și reduceri și sistemele de aplicare a acestora dacă se conformează sistemului de taxă pe valoarea adăugată.

Acele state membre care aplică scutirea de taxă persoanelor plătitoare de impozit a căror cifră anuală de afaceri nu depășește echivalentul în moneda națională a 5 000 unități de cont europene la rata de schimb din ziua adoptării prezentei directive pot mări această scutire până la 5 000 unități de cont europene.

Statele membre care aplică reduceri progresive ale taxei nu pot nici să mărească plafonul reducerilor progresive ale taxei, nici să prevadă condiții mai favorabile pentru acordarea acestora;

(b) statele membre care nu au recurs la această opțiune pot acorda o scutire de taxă persoanelor plătitoare de impozit a căror cifră anuală de afaceri este cel mult egală cu echivalentul în moneda națională a 5 000 unități de cont europene, la rata de schimb din ziua adoptării prezentei directive; dacă este cazul, acestea pot acorda reduceri treptate ale taxei persoanelor plătitoare de impozit a căror cifră anuală de afaceri depășește plafonul stabilit de statele membre pentru aplicarea scutirii;

(c) statele membre care aplică o scutire de taxă persoanelor plătitoare de impozit a căror cifră anuală de afaceri este mai mare sau egală cu echivalentul în moneda națională a 5 000 unități de cont europene, la rata de schimb din ziua adoptării prezentei directive, pot mări această scutire pentru a-i menține valoarea în termeni reali.

(3) Conceptele de scutire și reducere treptată a taxei se aplică livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii de către întreprinderi mici.

Statele membre pot exclude anumite tranzacții din sistemele prevăzute la alineatul (2). Dispozițiile alineatului (2) nu se aplică în nici un caz tranzacțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (3).

(4) Cifra de afaceri utilizată ca referință pentru aplicarea dispozițiilor alineatului (2) constă din valoarea, fără TVA, a bunurilor și serviciilor furnizate conform articolelor 5 și 6, în măsura în care acestea se impozitează, inclusiv a tranzacțiilor scutite cu restituirea taxei plătite

anterior în conformitate cu articolul 28 alineatul (2), și valoarea tranzacțiilor scutite în temeiul articolului 15, valoarea tranzacțiilor imobiliare, a tranzacțiilor financiare prevăzute în articolul 13 secțiunea B litera (d) și a serviciilor de asigurare, cu excepția cazurilor în care aceste tranzacții sunt tranzacții auxiliare.

Totuși, cesionarea activelor de capital corporale și necorporale ale unei întreprinderi nu se ia în considerare la calcularea cifrei de afaceri.

(5) Persoanele plătitoare de impozit scutite de taxă nu au dreptul de a deduce taxa în conformitate cu dispozițiile articolului 17, nici de a înscrie taxa pe valoarea adăugată pe facturile lor sau pe orice alte documente care servesc drept facturi.

(6) Persoanele care îndeplinesc condițiile pentru acordarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pot opta fie pentru sistemul normal de taxă pe valoarea adăugată, fie pentru procedurile simplificate prevăzute la alineatul (1). În acest caz, ele beneficiază de orice reducere progresivă a taxei care poate fi prevăzută în legislația națională.

(7) Sub rezerva aplicării alineatului (1), persoanele plătitoare de impozit care beneficiază de reducerea progresivă sunt tratate ca persoane plătitoare de impozit pentru care se aplică sistemul normal de taxă pe valoarea adăugată.

(8) La intervale de patru ani, și pentru prima dată la 1 ianuarie 1982, și după consultarea statelor membre, Comisia prezintă Consiliului un raport privind aplicarea dispozițiilor prezentului articol. În măsura în care acest lucru este necesar și având în vedere nevoia de a asigura convergența pe termen lung a reglementărilor naționale, Comisia anexează raportului propuneri cu privire la:

- (a) îmbunătățiri ale sistemului special pentru întreprinderi mici;
- (b) adaptarea sistemelor naționale în ceea ce privește scutirile și reducerea progresivă a taxei pe valoarea adăugată;
- (c) adaptarea limitei de 5 000 unități de cont europene prevăzute la alineatul (2).

(9) Consiliul decide la momentul oportun dacă realizarea obiectivului prevăzut la articolul 4 din prima directivă a Consiliului din 11 aprilie 1967 impune introducerea unui sistem special pentru întreprinderi mici și decide, dacă este adecvat, asupra limitelor și condițiilor comune de punere în aplicare a acestui sistem. Până la introducerea unui astfel de sistem, statele membre pot menține sistemele lor speciale pe care le aplică în conformitate cu dispozițiile prezentului articol și cu actele ulterioare ale Consiliului.

ART. 25

Sistemul forfetar comun pentru agricultori

(1) Dacă aplicarea pentru agricultori a sistemului normal de taxă pe valoarea adăugată sau a sistemului simplificat prevăzut la articolul 24 generează dificultăți, statele membre pot aplica agricultorilor un sistem forfetar în scopul compensării taxei pe valoarea adăugată aplicate bunurilor și serviciilor achiziționate de agricultorii care beneficiază de sistemul forfetar în temeiul prezentului articol.

(2) În sensul prezentului articol se folosesc următoarele definiții:

- "agricultor": o persoană plătitoare de impozit care își desfășoară activitatea în una dintre exploatațile de mai jos;
- "exploatații agricole, silvice sau piscicole": exploatațiile considerate astfel de exploatații de fiecare stat membru în contextul activităților de producție din anexa A;
- "agricultor care beneficiază de sistemul forfetar": un agricultor supus sistemului forfetar prevăzut la alineatul (3) et seq.;
- "produse agricole": bunurile produse de o exploatație agricolă, silvică sau piscicolă în fiecare stat membru ca rezultat al activităților prevăzute în anexa A;
- "serviciu agricol": orice serviciu prevăzut la anexa B prestat de un agricultor care folosește forța de muncă proprie și/sau echipamentele disponibile în mod normal în exploatația sa agricolă, silvică sau piscicolă;
- "taxă pe valoarea adăugată aferentă intrărilor": valoarea totală a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile și serviciile achiziționate de toate exploatațiile agricole, silvice și piscicole din fiecare stat membru supuse sistemului forfetar, dacă această taxă ar fi deductibilă în temeiul articolului 17 de către agricultorii care sunt supuși sistemului normal de taxă pe valoarea adăugată;
- "procentele compensației forfetare": procentele fixate de statele membre în conformitate cu alineatul (3) și aplicate de acestea în cazurile prevăzute la alineatul (5), pentru a le permite agricultorilor care beneficiază de sistemul forfetar să compenseze taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor la o cotă fixată;
- "compensație forfetară": suma obținută din aplicarea procentului compensației forfetare prevăzut la alineatul (3) cifrei de afaceri a agricultorilor care beneficiază de sistemul forfetar în cazurile prevăzute la alineatul (5).

(3) Statele membre pot fixa procentele compensației forfetare, dacă este necesar, și notifică Comisia înainte de aplicarea acestora. Aceste procente se bazează pe statistici macroeconomice pe trei ani privind numai agricultorii care beneficiază de sistemul forfetar. Acestea nu pot fi folosite pentru obținerea de către agricultorii care beneficiază de sistemul forfetar de

restituiri mai mari decât valoarea taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor. Statele membre pot opta pentru reducerea acestor procente până la o cotă egală cu zero. Procentele pot fi rotunjite, în sus sau în jos, până la cea mai apropiată jumătate de procent.

Statele membre pot fixa procente variabile ale compensației forfetare pentru silvicultură, pentru diferitele subdiviziuni ale agriculturii și pentru piscicultură.

(4) Statele membre pot scuti agricultorii care beneficiază de sistemul forfetar de obligațiile impuse persoanelor plătitoare de impozit în articolul 22.

(5) Procentele compensației forfetare prevăzute la alineatul (3) se aplică prețului, fără TVA, al produselor și serviciilor agricole livrate sau prestate de agricultorii care beneficiază de sistemul forfetar altor persoane plătitoare de impozit decât agricultorii care beneficiază de sistemul forfetar. Această compensare exclude orice alte forme de deducere.

(6) Statele membre pot prevedea ca această compensație forfetară să fie plătită:

(a) fie de către persoana plătitoare de impozit căreia îi sunt livrate bunurile sau îi sunt prestate serviciile. În acest caz, persoana plătitoare de impozit căreia îi sunt livrate bunurile sau îi sunt prestate serviciile este autorizată, conform procedurii prevăzute de statele membre, să deducă din taxa pe valoarea adăugată de plata căreia este pasibilă valoarea compensației forfetare pe care a plătit-o agricultorilor care beneficiază de sistemul forfetar,

(b) fie de către autoritățile publice.

(7) Statele membre introduc toate dispozițiile necesare pentru a verifica efectuarea corectă a plății compensației forfetare către agricultorii care beneficiază de sistemul forfetar.

(8) În ceea ce privește livrările de produse agricole și prestările de servicii agricole, altele decât cele prevăzute la alineatul (5), se consideră că această compensație forfetară este plătită de către cumpărător sau de client.

(9) Fiecare stat membru poate exclude din sistemul forfetar anumite categorii de agricultori și agricultorii pentru care aplicarea sistemului normal de taxă pe valoarea adăugată sau a sistemului simplificat prevăzut la articolul 24 alineatul (1) nu conduc la apariția unor dificultăți administrative.

(10) Fiecare agricultor care beneficiază de sistemul forfetar poate opta, sub rezerva normelor și a condițiilor care urmează să fie stabilite de fiecare stat membru, pentru aplicarea sistemului normal de taxă pe valoarea adăugată sau, după caz, a sistemului simplificat prevăzut la articolul 24 alineatul (1).

(11) Înainte de sfârșitul celui de-al cincilea an de la data intrării în vigoare a prezentei directive, Comisia prezintă Consiliului propuneri noi privind aplicarea taxei pe valoarea adăugată tranzacțiilor cu produse și servicii agricole.

(12) Dacă utilizează opțiunea prevăzută în prezentul articol, statele membre stabilesc baza unitară de evaluare a taxei pe valoarea adăugată pentru aplicarea sistemului resurselor proprii folosind metoda comună de calcul din anexa C.

ART. 26

Planuri speciale pentru agenții de voiaj

(1) Statele membre aplică taxa pe valoarea adăugată operațiunilor desfășurate de agenții de voiaj în conformitate cu dispozițiile din prezentul articol, dacă agenții de voiaj au relații cu clienții în nume propriu și utilizează livrări și servicii de la alte persoane plătitoare de impozit atunci când furnizează facilități de voiaj. Prezentul articol nu se aplică agenților de voiaj care acționează numai ca intermediari și pentru care taxa pe valoarea adăugată intră sub incidența articolului 11 secțiunea A alineatul (3) litera (c). În prezentul articol agenții de voiaj includ și operatorii turistici.

(2) Toate tranzacțiile efectuate de agenții de voiaj în legătură cu un voiaj sunt considerate un singur serviciu prestat de agentul de voiaj călătorului. Acesta este impozabil în statul membru în care agentul de voiaj își desfășoară activitatea sau în care are o unitate fixă de unde prestează servicii. Suma impozabilă și prețul fără TVA, în sensul articolului 22 alineatul (3) litera (b), pentru serviciul menționat anterior sunt reprezentate de marja agentului, adică de diferența dintre suma totală plătită de călător, fără taxa pe valoarea adăugată, și costul efectiv suportat de agentul de voiaj pentru livrările și serviciile furnizate de alte persoane plătitoare de impozit, dacă aceste tranzacții sunt efectuate în beneficiul direct al călătorului.

(3) Dacă tranzacțiile încredințate de agentul de voiaj altor persoane plătitoare de impozit sunt efectuate de astfel de persoane în afara Comunității, serviciul agentului de voiaj este tratat ca o activitate intermediară scutită în temeiul articolului 15 alineatul (14). Dacă aceste tranzacții se desfășoară atât în interiorul, cât și în afara Comunității, poate fi scutită numai acea parte a serviciului oferit de agentul de voiaj în legătură cu tranzacțiile efectuate în afara Comunității.

(4) Taxa percepută de la agentul de voiaj de către alte persoane plătitoare de impozit pentru tranzacțiile descrise în alineatul (2) care sunt în beneficiul direct al călătorului nu sunt eligibile pentru deducere sau restituire în nici un stat membru.

Titlul XV PROCEDURI DE SIMPLIFICARE

ART. 27

(1) Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă măsuri speciale de derogare de la dispozițiile prezentei directive, în vederea simplificării procedurii de aplicare a impozitului sau pentru a preveni anumite tipuri de evaziune sau de fraudă fiscală. Măsurile destinate simplificării procedurii de aplicare a impozitului nu pot afecta, decât într-o măsură neglijabilă, valoarea impozitului datorat în etapa finală de consum.

(2) Statele membre care doresc să introducă măsurile prevăzute la alineatul (1) informează Comisia cu privire la aceasta și prezintă Comisiei toate informațiile relevante.

(3) Comisia informează celelalte state membre cu privire la măsurile propuse în termen de o lună.

(4) Decizia Consiliului se consideră adoptată dacă, în termen de două luni de la informarea celorlalte state membre conform dispozițiilor din alineatul anterior, nici Comisia și nici un alt stat membru nu solicită dezbateră chestiunii în Consiliu.

(5) Statele membre care la 1 ianuarie 1977 aplică măsuri speciale de tipul celor menționate la alineatul (1) pot menține aceste măsuri, cu condiția să notifice Comisia cu privire la aceasta înainte de 1 ianuarie 1978 și ca astfel de derogări, dacă au ca scop simplificarea procedurii de aplicare a impozitului, să respecte cerințele prevăzute la alineatul (1).

Titlul XVI DISPOZIȚII TRANZITORII

ART. 28

(1) Orice dispoziții a căror intrare în vigoare a fost asigurată de statele membre în temeiul dispozițiilor de la primele patru liniițe din articolul 17 din a doua directivă a Consiliului din 11 aprilie 1967 încetează să se mai aplice, în fiecare stat membru, de la data intrării în vigoare a dispozițiilor prevăzute la articolul 1 al doilea paragraf din prezenta directivă.

(2) Cotele reduse și scutirile cu restituirea impozitului plătit în etapa precedentă în vigoare la 31 decembrie 1975 și care satisfac condițiile prevăzute la ultima liniuță din articolul 17 din a doua directivă a Consiliului din 11 aprilie 1967 pot fi menținute până la o dată stabilită de Consiliu, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, dar nu mai târziu de data la

care se elimină aplicarea taxei la import și remiterea taxei la export la exporturile în cadrul comerțului dintre statele membre. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele plătitoare de impozit declară datele necesare pentru stabilirea resurselor proprii legate de aceste operațiuni.

Consiliul revizuieste la fiecare cinci ani, pe baza unui raport al Comisiei, cotele reduse și scutirile și, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, adoptă, dacă este cazul, măsurile necesare pentru a asigura eliminarea progresivă a acestora.

(3) Pe parcursul perioadei de tranziție prevăzute la alineatul (4), statele membre pot:

(a) să impoziteze în continuare tranzacțiile scutite în temeiul articolului 13 sau 15 prevăzute în anexa E la prezenta directivă;

(b) să scutească în continuare activitățile prevăzute în anexa F în condițiile existente în statul membru în cauză;

(c) să acorde persoanelor plătitoare de impozit opțiunea impozitării tranzacțiilor scutite în condițiile stabilite în anexa G;

(d) să continue aplicarea dispozițiilor de derogare de la principiul deducerii imediate, conform articolului 18 alineatul (2) primul paragraf;

(e) să continue aplicarea măsurilor de derogare de la dispozițiile articolului 5 alineatul (4) litera (c), ale articolului 6 alineatul (4) și ale articolului 11 secțiunea A alineatul (3) litera (c);

(f) să prevadă că, la livrările de construcții și de terenuri de construcții achiziționate pentru a fi revândute de către o persoană plătitoare de impozit pentru care taxa la achiziționare nu a fost deductibilă, suma impozabilă este diferența dintre prețul de vânzare și prețul de achiziție;

(g) prin derogare de la articolul 17 alineatul (3) și articolul 26 alineatul (3), să scutească în continuare, fără plata taxei aferente intrărilor, serviciile agenților de voiaj menționați la articolul 26 alineatul (3). Această derogare se aplică și agenților de voiaj care acționează în numele și în contul călătorului.

(4) Perioada de tranziție este inițial de cinci ani, începând de la 1 ianuarie 1978. Cel târziu la șase luni înainte de sfârșitul acestei perioade, și ori de câte ori este necesar în continuare, Consiliul revizuieste situația derogărilor prevăzute la alineatul (3) pe baza unui raport al Comisiei și hotărăște în unanimitate, la propunerea Comisiei, dacă unele dintre sau toate aceste derogări se elimină.

(5) La sfârșitul perioadei de tranziție, transportul de pasageri este impozitat în țara de plecare pentru acea parte a călătoriei care se desfășoară

în Comunitate, conform normelor de aplicare care urmează să fie stabilite de Consiliu, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei.

Titlul XVII

COMITETUL PENTRU TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

ART. 29

(1) Se înființează un comitet consultativ pentru taxa pe valoarea adăugată, numit în continuare "comitetul".

(2) Comitetul este format din reprezentanții statelor membre și ai Comisiei.

Președintele comitetului este un reprezentant al Comisiei.

Serviciile de secretariat pentru comitet sunt asigurate de Comisie.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

(4) Pe lângă problemele care fac obiectul consultării prevăzute în prezenta directivă, comitetul examinează problemele ridicate de președinte, la inițiativa acestuia sau la cererea reprezentanților statelor membre, legate de aplicarea dispozițiilor comunitare privind taxa pe valoarea adăugată.

Titlul XVIII

DISPOZIȚII DIVERSE

ART. 30

Acorduri internaționale

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să încheie cu o altă țară nemembră sau cu o organizație internațională acorduri care conțin derogări de la prezenta directivă. Statele membre care doresc să încheie astfel de acorduri înștiințează Comisia în acest sens și furnizează toate informațiile necesare în acest sens. Comisia informează celelalte state membre în termen de o lună.

Decizia Consiliului se consideră adoptată dacă, în termen de două luni de la înștiințarea celorlalte state membre conform paragrafului anterior, chestiunea nu este dezbătută în Consiliu.

ART. 31

Unitatea de cont

(1) Unitatea de cont folosită în prezenta directivă este unitatea de cont europeană (ECU) definită în Decizia 75/250/CEE*10).

(2) La convertirea acestei unități de cont în monedă națională, statele membre au opțiunea de a rotunji sumele rezultate din această convertire pentru a se proteja, în sus sau în jos, cu 10% .

*10) JO L 104, 24.4.1975, p. 35.

ART. 32

Bunuri uzate

Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, adoptă înainte de 31 decembrie 1977 un sistem fiscal comunitar care să se aplice bunurilor uzate, operelor de artă, antichităților și articolelor de colecție.

Până când sistemul comunitar devine aplicabil, statele membre care aplică un sistem special pentru aceste obiecte în momentul în care prezenta directivă intră în vigoare pot menține acest sistem.

ART. 33

Fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, dispozițiile prezentei directive nu împiedică nici un stat membru să mențină sau să introducă impozite pe contractele de asigurări, pe pariuri și jocuri de noroc, accize și taxe de timbru și, în general, orice impozite și taxe care nu pot fi caracterizate ca impozite pe cifra de afaceri.

Titlul XIX

DISPOZIȚII FINALE

ART. 34

Pentru prima dată la 1 ianuarie 1982 și în continuare după fiecare doi ani, Comisia poate, după consultarea statelor membre, să trimită Consiliului un raport privind aplicarea sistemului comun de taxă pe valoarea adăugată în statele membre. Consiliul transmite acest raport Parlamentului European.

ART. 35

La momentul oportun, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, după exprimarea avizului Parlamentului European și al Comitetului Economic și Social și în conformitate cu interesele pieței comune, adoptă alte directive privind sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată, în special pentru restricționarea progresivă sau pentru abrogarea măsurilor adoptate de statele membre prin derogare de la sistem, pentru a realiza un paralelism complet al sistemelor naționale de taxă pe valoarea adăugată și pentru a permite astfel atingerea obiectivului prevăzut la articolul 4 din prima directivă a Consiliului din 11 aprilie 1967.

ART. 36

Articolul 2 al patrulea paragraf și articolul 5 din prima directivă a Consiliului din 11 aprilie 1967 se abrogă.

ART. 37

A doua directivă a Consiliului 67/228/CEE din 11 aprilie 1967 privind taxa pe valoarea adăugată încetează să aibă efect în fiecare stat membru de la datele la care intră în vigoare dispozițiile prezentei directive.

ART. 38

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 17 mai 1977.

Pentru Consiliu
Președintele
J. SILKIN

ANEXA A

LISTA ACTIVITĂȚILOR DE PRODUCȚIE AGRICOLĂ

I. CULTURĂ PROPRIU-ZISĂ

1. Agricultură generală, inclusiv viticultură
2. Cultivarea pomilor fructiferi (inclusiv a măslinilor) și a legumelor, florilor și plantelor ornamentale, atât în aer liber, cât și în sere
3. Producția de ciuperci, condimente, semințe și material de înmulțire; pepiniere

II. ACTIVITATE INTEGRATĂ DE CREȘTERE A ANIMALELOR ȘI CULTIVARE A SOLULUI

1. Creșterea animalelor
2. Avicultură
3. Cuniculicultură
4. Apicultură
5. Sericicultură
6. Helicicultură

III. SILVICULTURĂ

IV. PESCUIT

1. Pescuit de apă dulce
2. Piscicultură
3. Creșterea scoicilor, a stridiilor și a altor moluște și crustacee
4. Creșterea broaștelor

V. Dacă agricultorul prelucrează, cu ajutorul mijloacelor folosite în mod normal în exploatații agricole, silvice sau piscicole, produse rezultate în principal din producția sa agricolă, și această prelucrare se consideră producție agricolă.

ANEXA B

LISTA SERVICIILOR AGRICOLE

Prestările de servicii agricole care în mod normal au un rol în producția agricolă se consideră prestări de servicii agricole, incluzând în special următoarele:

- munci ale câmpului, secerat și cosit, treierat, împachetat, balotat, adunat, recoltat, însămânțat și sădit
- ambalarea și condiționarea, de exemplu uscarea, curățarea, măcinarea, dezinfectarea și însilozarea produselor agricole
- depozitarea produselor agricole
- păzirea, creșterea și îngrășarea animalelor
- închirierea, în scopuri agricole, a echipamentului utilizat în mod normal în exploatații agricole, silvice sau piscicole
- asistența tehnică
- distrugerea buruienilor și a dăunătorilor, tratarea culturilor și a terenului prin pulverizare
- utilizarea echipamentelor de irigare și drenare
- elagaj, tăierea copacilor și alte servicii silvice

ANEXA C*11)

*11) Clasificarea utilizată în prezenta anexă este cea utilizată în Evidențele Economice pentru Agricultură ale Biroului Statistic al Comunităților Europene (BSCE).

METODA COMUNĂ DE CALCUL

I. Pentru calcularea taxei pe valoarea adăugată pentru toate exploatațiile agricole, silvice și piscicole, se iau în considerare următoarele, fără TVA:

1. valoarea totală a producției finale, incluzând consumul propriu al agricultorilor, din clasele "produse agricole și vânat" și "lemn brut", descrise în continuare la secțiunile IV și V, plus rezultatul activităților de prelucrare menționate la secțiunea V din anexa A;

2. valoarea totală a intrărilor necesare pentru realizarea producției menționate la punctul 1;

3. valoarea formării brute a activelor fixe legate de activitățile enumerate în anexele A și B.

II. Pentru a determina intrările și ieșirile impozabile deductibile ale agricultorilor care beneficiază de sistemul forfetar, intrările și ieșirile agricultorilor impozitați conform sistemului normal de taxă pe valoarea adăugată se deduc din conturile naționale, luându-se în considerare aceiași factori ca cei de la secțiunea I.

III. Valoarea adăugată pentru agricultorii care beneficiază de sistemul forfetar este egală cu diferența dintre valoarea producției finale totale, fără TVA, conform secțiunii I punctul 1, și valoarea totală a intrărilor prevăzute la secțiunea I punctul 2 și a formării brute a activelor fixe conform secțiunii I punctul 3. Toți acești factori se referă numai la agricultorii care beneficiază de sistemul forfetar.

IV. PRODUSE AGRICOLE ȘI VÂNAT

	Număr cod BSCE
Cereale (exclusiv orez)	
Grâu și grâu spelt	10.01.11
1	
	10.01.19
1	
Grâu de iarnă și grâu spelt	-
Grâu de primăvară	-
Grâu dur	10.01.51
	10.01.59
Grâu de iarnă	-
Grâu de primăvară	-
Secară și borceag	
Secară	10.02.00
Secară de iarnă	-
Secară de primăvară	-
Borceag	10.01.11
2	
	10.01.19
2	
Orz	10.03.10
10	
	10.03.90
Orz de primăvară	-
Orz de iarnă	-
Ovăz și borceag de vară	
Ovăz	10.04.10
	10.04.90
Borceag de vară	-
Porumb	10.05.10
	10.05.92
Alte cereale (exclusiv orez)	
Hrișcă	10.07.10
Mei	10.07.91
Sorg boabe	10.07.95
Mei-lung	10.07.96
Cereale care nu sunt incluse în nici o altă categorie (exclusiv orez)	10.07.99

	Orez (decorticat sau nedecorticat)		10.06.11
	Legume cu păstăi		
	Mazăre uscată și mazăre furajeră		07.05.11
	Mazăre uscată (alta decât cea furajeră)		-
	Mazăre uscată (alta decât năutul)		-
	Năut		-
	Mazăre furajeră		-
	Fasole boabe, bob și bob mic		
	Fasole boabe		07.05.15
	Bob și bob mic		07.05.95
	Alte legume cu păstăi		
	Linte		07.05.91
	Măzărache		12.03.31
2			
	Lupin		12.03.49
2			
	Legume cu păstăi care nu sunt incluse în nici o altă categorie, amestecuri de legume cu păstăi și amestecuri de cereale cu legume cu păstăi		07.05.97
	Rădăcinoase (grupul brassica furajer)		
	Cartofi		
	Cartofi (exclusivi cartofi de sămânță)		
	Cartofi noi		07.01.13
			07.01.15
	Cartofi târzii		07.01.17
			07.01.19
	Cartofi de sămânță		07.01.11
	Sfeclă de zahăr		12.04.11
	Nap și sfeclă furajeră; rutabagă, morcovi furajeri și napi furajeri; alte rădăcinoase și brasicacee furajere		
	Nap și sfeclă furajeră		
	Rutabagă, morcovi furajeri, napi furajeri	>	12.10.10
	Rutabagă		
	Morcovi furajeri, napi furajeri		
	Varză furajeră și varză creață	—	12.10.99
2			
	Alte rădăcinoase și brasicacee furajere		
	Anghinare de Ierusalim		07.06.10
	Batate		07.06.50
	Rădăcinoase și brasicacee furajere care nu sunt incluse în nici o altă categorie		07.06.30
			12.10.99
3			
	Culturi de plante industriale		
	Semințe oleaginoase și fructe oleaginoase (exclusiv măslina)		
	Semințe de rapiță colza și de rapiță navetă		12.01.91
	Rapiță colza de iarnă		-
	Rapiță colza de vară		-
	Rapiță navetă		-
	Semințe de floarea-soarelui		12.01.95
	Boabe de soia		12.01.40

Semințe de ricin	12.01.50
Semințe de in	12.01.61
	12.01.69
Semințe de susan, cânepă, muștar și mac	
Semințe de susan	12.01.97
Semințe de cânepă	12.01.94
Semințe de muștar	12.01.92
Semințe de mac de câmp și de grădină	12.01.93
Plante pentru fibre	
In	54.01.10
Cânepă	57.01.10
Tutun neprelucrat (inclusiv tutun uscat)	24.01.10
	24.01.90
Hamei	12.06.00
Alte culturi de plante industriale	
Rădăcinoase de cicoare	12.05.00
Plante medicinale, aromatice, condimente și plante din care se extrage parfum	
Șofran	- 09.10.31
Chimen	07.01.82
	09.09
	> (1113-15-
17-18)	
Plante medicinale, aromatice, condimente și plante din care se extrage parfum, care nu sunt incluse în	09.10
55-71)	- (11-20-51-
nici o altă categorie	12.07
	(10-20-30-
40-50	
	-60-70-80-
91-99)	
Legume proaspete	
Varză pentru consumul uman	
Conopidă	07.01.21
	07.01.22
Alte tipuri de varză	
Varză de Bruxelles	07.01.26
Varză albă	-
	> 07.01.23
Varză roșie	-
Varză creață	-
	> 07.01.27
1	
Varză verde	-
Varză, tipuri care nu sunt incluse în nici o altă categorie	
Legume pentru frunze și tulpini, altele decât varza	
Țelină (pentru frunze, respectiv rădăcini)	07.01.51
	07.01.53
	07.01.97
2	
Praz	07.01.68
Salată	07.01.31

		07.01.33
	Andive	07.01.36
1	Spanac	07.01.29
	Sparanghel	07.01.71
	Cicoare witloof	07.01.34
	Anghinare	07.01.73
	Alte legume pentru frunze și tulpini	
	Valerianella locusta	07.01.36
2	Cardon și scaieți comestibili	07.01.37
	Fenicul	07.01.91
	Rubarbă	— 07.01.97
1	Creson	
	Pătrunjel	
	Broccoli	> 07.01.97
1	Legume pentru frunze și tulpini care nu sunt incluse în nici o altă categorie	 —
	Legume cultivate pentru fructe	
	Tomate	07.01.75
		07.01.77
	Castraveți și cornișoni	07.01.83
		07.01.85
	Pepeni	08.09.10
	Vinete, măduvă vegetală, dovleci și dovlecei	07.01.95
	Ardei gras	07.01.93
	Alte legume cultivate pentru fructe	07.01.97
3	Culturi de rădăcinoase și de plante cu tuberculi	
	Gulii	07.01.27
2	Napi	07.01.54
	Morcovi	
	Usturoi	07.01.67
	Ceapă și ceapă eșalotă	07.01 (62-
63-66)		
	Rădăcini de sfeclă (sfeclă roșie)	—
	Barba-caprei și scorționera	07.01.56
	Alte rădăcinoase și plante cu tuberculi (ceapă de iarnă, ridichi, napi franțuzești, hrean)	> 07.01.59
	Legume cu păstăi	—
	Mazăre verde	07.01.41
	Fasole	07.01.43
		07.01.45
		07.01.47
	Alte legume cu păstăi	07.01.49
	Ciuperci de cultură	07.01.87
	Fructe proaspete, inclusiv citrice (excluzând strugurii și măslinile)	
	Mere și pere pentru desert	
	Mere pentru desert	08.06 (13-
15-17)		
	Pere pentru desert	08.06 (36-
38)		

	Mere și pere pentru cidru		
	Mere pentru cidru		08.06.11
	Pere pentru rachiu		08.06.32
	Fructe sâmburoase		
	Piersici		08.07.32
	Caise		08.07.10
	Cireșe		08.07 (51-
55)	Prune (inclusiv Reine-Claude, corcodușe și prune brumării)		08.07 (71-
75)	Alte fructe sâmburoase		08.07.90
	Fructe cu coajă lignificată		
	Nuci		08.05.31
	Alune		08.05.91
	Migdale		08.05.11
			08.05.19
	Castane		08.05.50
	Alte fructe cu coajă lignificată (cu excepția fructelor tropicale cu coajă lignificată)		
	Fistic		08.05.70
	Fructe cu coajă lignificată care nu sunt incluse în nici o altă categorie		08.05.97
1	Alte fructe ale pomilor fructiferi		
	Smochine		08.03.10
	Gutui		08.06.50
	Alte fructe ale pomilor fructiferi, care nu sunt incluse în nici o altă categorie (cu excepția fructelor tropicale)		08.09.90
1	Căpșune		08.08 (11-
15)	Bace		
	Coacăze negre și roșii	-	
	Coacăze negre		08.08.41
	Coacăze roșii		08.08.49
1	Zmeură	>	
	Agrișe		08.08.90
1	Alte bace (de exemplu mure cultivate)	-	08.09.90
2	Citrice		
	Portocale		08.02
			(21-22-24-
27)	Mandarine și clementine		08.02 (32-
36)	Lămâi		08.02.50
	Grapefruit		08.02.70
	Alte citrice		08.02.90
	Citrus medica	-	
	Lămâi verzi	-	
	Bergamote	-	
	Citrice care nu sunt incluse în nici o altă categorie	-	
	Struguri și măslina		

	Struguri	
23)	Struguri de masă	08.04 (21-
	Alți struguri (pentru producerea vinului, a sucului de fructe și pentru prelucrare în vederea obținerii stafidelor)	08.04 (25-
27)	Măsline	
	Măsline de masă	07.01.78
	Alte măsline (pentru producerea uleiului de măsline)	07.01.79 07.03.13
	Alte produse vegetale	
1	Culturi furajere*12)	12.10.99
	Produse de pepinieră	
	Pomi și arbuști fructiferi	06.02 (19-40-51-
55)	Butași	06.02 (10-
30)	Pomi și arbuști ornamentali	06.02 (71-75-79-
98)	Material săditor forestier	06.02.60
	Materiale vegetale folosite în principal pentru împletituri	
	Răchită, păioase, palmier de India	14.01 (11-19-51-
59)	Trestie, bambus	14.01 (31-
39)	Alte materiale vegetale folosite în principal pentru împletituri	14.01.90
	Flori, plante ornamentale și pomi de Crăciun	
	Bulbi, cormi și tuberculi de flori	06.01.10
	Plante ornamentale	- 06.01 (31-
39)	Flori, ramuri și frunziș tăiate	06.03 (11-
15-90)		> 06.04 (20-
40-50)	Pomi de Crăciun	- 06.04.90
	Plante perene	06.02.92
	Semințe	
	Semințe de produse agricole*13)	06.02.95 12.03 (11-
19-		35-39-44-46- 84-86-89) 12.03.31
1		12.03.49
1	Semințe de flori	12.03.81

89)	Produse culese din natură*14)	07.01 (88-
		08.05.97
2		08.08.31
		08.08.35
		08.08.49
2		08.08.90
2		23.06.10
1	Produse secundare de la cultivare*15):	
	Cereale (exclusiv orez)	- 12.08 (10-
31)	Orez	12.08.90
	Legume cu păstăi	12.09.00
	Culturi de rădăcinoase	13.03.12
	Culturi de plante industriale	14.02 (10-
21-		23-25-29)
	Legume proaspete	> 14.03.00
	Fructe și citrice	14.04.00
	Struguri și măslina	14.05 (11-
19)	Alte culturi	15.16.10
	Produse vegetale care nu sunt incluse în nici o altă categorie	23.06.10
2		23.06.30
		- 13.01.00
	Must și vin de struguri	
	Must de struguri	22.04.00
	Vin	22.05 (21-
25-31-		35-41-44-45-
47-		51-57-59-61-
69)	Produse secundare de la producerea vinului*16)	23.05.00
	Ulei de măslina	
	Ulei de măslina pur*17)	15.07.06
	Ulei de măslina, nerafinat*12)	15.07 (07-
08)	Produse secundare de la extragerea uleiului de măslina*18)	23.04.05
	Bovine	
	Bovine domestice	01.02 (11-
13-		14-15-17)
	Viței	-
	Alte bovine cu vârstă mai mică de un an	-
	Juninci	-
	Vaci	-

	Masculi de reproducere	
	Cu vârsta între unul și doi ani	-
	Cu vârsta peste doi ani	-
	Animale pentru sacrificare și îngrășare	
	Cu vârsta între unul și doi ani	-
	Cu vârsta peste doi ani	-
	Porcine	
15-17)	Porcine domestice	01.03 (11-
	Purcei	-
	Porci tineri	-
	Porci pentru îngrășat	-
	Scroafe și purcele de reproducere	-
	Vieri de reproducere	-
	Cabaline	
15-19)	Cai	01.01 (11-
	Măgari	01.01.31
	Catâri și bardoi	01.01.50
	Ovine și caprine	
13)	Ovine domestice	01.04 (11-
	Caprine domestice	01.04.15
	Păsări de curte, iepuri, porumbei și alte animale	
91)	Găini, cocoși, cocoșei, puicuțe, pui	01.05 (10-
	Rațe	01.05.93
	Gâște	01.05.95
	Curcani	01.05.97
	Bibilici	01.05.98
	Iepuri domestici	01.06.10
	Porumbei domestici	01.06.30
	Alte animale	
	Albine	-
	Viermi de mătase	-
	Animale crescute pentru blană	-
	Melci (exclusiv melcii de mare)	03.03.66
	Animale care nu sunt incluse în nici o altă categorie	01.06.99
		02.04.99
1		
	Vânat și carne de vânat	
	Vânat*19)	01.01.39
		01.02.90
		01.03.90
		01.04.90
		01.06.91
	Carne de vânat	02.04.30
	Lapte netratat	
	Lapte de vacă	-
	Lapte de oaie	-
	Lapte de capră	-

	Lapte de bivoliță	-
	Ouă	
	Ouă de găină	
1	Ouă destinate incubației	04.05.12
	Altele	04.05.14
	Alte ouă	
2	Ouă pentru incubație	04.05.12
	Altele	04.05.16 04.05.18
	Alte produse de origine animală	
20)	Lână brută [inclusiv păr de animale*20)]	53.01 (10-
		53.02 (93-
95)	Miere	04.06.00
	Gogoși de viermi de mătase	50.01.00
	Produse secundare de origine animală*21)	- 15.15.10
20-		43.01 (10-
		> 30-90)
	Produse de origine animală care nu sunt incluse în nici o altă categorie	 - 53.02.97
	Servicii agricole*22)	
	Produse agricole aproape exclusiv importate	
	Semințe oleaginoase și fructe oleaginoase tropicale	
	Arahide	12.01.11 12.01.15
	Copra	12.01.20
	Fructe de palmier cu muguri comestibili	12.01.30
	Semințe de bumbac	12.01.96
	Semințe oleaginoase și fructe oleaginoase care nu sunt incluse în nici o altă categorie	12.01.99
	Plante tropicale pentru fibre	
	Bumbac	55.01.00
	Alte plante tropicale pentru fibre	
	Câneapă de Manila	57.02.00
	Iută	57.03.10
	Sisal	57.04.10
	Fibră de nucă de cocos	57.04.30
	Ramie	54.02.00
	Plante pentru fibre care nu sunt incluse în nici o altă categorie	57.04.50
	Alte plante tropicale de uz industrial	
	Cafea	09.01.11
	Cacao	18.01.00
	Trestie de zahăr	12.04.30
	Fructe tropicale	
	Fructe tropicale cu coajă lignificată	
	Nuci de cocos	08.01.75

	Nuci de acaju	08.01.77
	Nuci de Brazilia	08.01.80
	Pecan	08.05.80
	Alte fructe tropicale	
	Curmale	08.01.10
	Banane	08.01 (31-
35)	Ananas	08.01.50
	Papaya	08.08.50
	Fructe tropicale care nu sunt incluse în nici o altă categorie	08.01 (60-
99)	Fildeș, neprelucrat	05.10.00

*12) De exemplu fân, trifoi (cu excepția brasicaceelor).

*13) Cu excepția semințelor de cereale, a semințelor de orez și a cartofilor de sămânță.

*14) De exemplu ciuperci sălbatice, răchițele, afine, mure, zmeură sălbatică etc.

*15) De exemplu paie, partea superioară a sfeclei și a verzei, păstăi de mazăre și de fasole.

*16) De exemplu drojdie de vin, tartru brut etc.

*17) Diferența dintre aceste două produse se bazează pe metoda de prelucrare, și nu pe etape diferite de producție.

*18) De exemplu turte de la extragerea uleiului de măsline și alte produse reziduale de la extragerea uleiului de măsline.

*19) Vânatul viu include numai vânatul de crescătorie și alte tipuri de vânat crescute în captivitate.

*20) În cazul în care este un produs principal.

*21) De exemplu, piei și păr de animal și piei prelucrate de la vânatul sacrificat, ceară, gunoi de grajd și gunoi lichid de grajd.

*22) De exemplu, servicii furnizate în mod normal de exploatațiile agricole însele, de exemplu aratul, cositul, și seceratul, treieratul, uscarea tutunului, tunderea oilor, îngrijirea animalelor.

V. LEMN BRUT

Cherestea de conifere pentru uz industrial

Cherestea din lemn lung de conifere

- 1 bușteni

(1) brad, molid, pin douglas

(2) pin, zadă

- 2 lemn de mină
 - (1) brad, molid, pin douglas
 - (2) pin, zadă
- 3 alte tipuri de cherestea din lemn lung
 - (1) brad, molid, pin douglas
 - (2) pin, zadă
- Placaj de conifere
 - 1 brad, molid, pin douglas
 - 2 pin, zadă
- Lemn de conifere pentru foc
 - Brad, molid, pin douglas
 - Pin, zadă
- Lemn în foaie pentru uz industrial
- Cherestea din lemn lung
 - 1 bușteni
 - (1) stejar
 - (2) fag
 - (3) plop
 - (4) altele
 - 2 lemn de mină
 - (1) stejar
 - (2) altele
 - 3 alte tipuri de cherestea din lemn lung
 - (1) stejar
 - (2) fag
 - (3) plop
 - (4) altele
- Placaj (foaie)
 - 1 stejar
 - 2 fag
 - 3 plop
 - 4 altele
- Lemn pentru foc (foaie)
 - Stejar
 - Fag
 - Plop
 - Altele
- Servicii silvice*23)
- Alte produse (de exemplu coajă, plută, rășină)

*23) De exemplu servicii care sunt în general prestate chiar de către exploatații silvice (de exemplu abatajul cherestelei).

ANEXA D

LISTA ACTIVITĂȚILOR PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 4 ALINEATUL (5) AL TREILEA PARAGRAF

1. Telecomunicații
2. Furnizarea de apă, gaz, electricitate și abur
3. Transportul de bunuri
4. Servicii portuare și aeroportuare
5. Transportul de pasageri
6. Livrări de bunuri noi produse pentru vânzare
7. Tranzacții ale agențiilor de intervenție în agricultură cu produse agricole desfășurate în temeiul regulamentelor privind organizarea comună a piețelor acestor produse
8. Organizarea de târguri și expoziții
9. Antrepozitare
10. Activitățile organismelor comerciale de publicitate
11. Activitățile agenților de voiaj
12. Funcționarea magazinelor pentru angajați, a cooperativelor și a cantinelor industriale și a altor instituții similare
13. Alte tranzacții decât cele menționate la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (q), ale organismelor de radio și televiziune

ANEXA E

TRANZACȚII PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 28 ALINEATUL (3) LITERA (a)

1. Tranzacțiile prevăzute la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (a), în măsura în care sunt legate de servicii poștale de coletărie
2. Tranzacțiile prevăzute la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (e)
3. Tranzacțiile prevăzute la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (f), altele decât cele din grupul celor de natură medicală sau paramedicală
4. Tranzacțiile prevăzute la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (m)
5. Tranzacțiile prevăzute la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (n)
6. Tranzacțiile prevăzute la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (p)

7. Tranzacțiile prevăzute la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (q)
8. Tranzacțiile prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 2, în măsura în care sunt legate de servicii ale intermediarilor
9. Tranzacțiile prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 5, în măsura în care sunt legate de servicii ale intermediarilor
10. Tranzacțiile prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 6
11. Livrările prevăzute la articolul 13 secțiunea B litera (g), în măsura în care sunt efectuate de persoane plătitoare de impozit care au dreptul la deducerea taxei aferente intrărilor pentru construcția în cauză
12. Livrările de bunuri prevăzute la articolul 15 punctul 2
13. Tranzacțiile prevăzute la articolul 15 punctele 6 și 9
14. Livrările prevăzute la articolul 15 punctul 12
15. Serviciile agenților de voiaj prevăzute la articolul 26 și cele ale agenților de voiaj care acționează în numele și în contul călătorului pentru călătoria în afara Comunității

ANEXA F

TRANZACȚII PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 28 ALINEATUL (3) LITERA (b)

1. Intrarea la evenimente sportive
2. Servicii prestate de autori, artiști, interpreți, avocați și alți liber profesioniști, alții decât medicii și paramedicii, în măsura în care aceste servicii nu sunt prevăzute în anexa B la a doua directivă a Consiliului din 11 aprilie 1967
3. Prestări de servicii cu ajutorul mașinilor agricole pentru exploatații agricole individuale sau colective
4. Livrarea de ogari și cai pursânge
5. Servicii de telecomunicații prestate de serviciile poștale publice și livrările auxiliare de bunuri
6. Servicii prestate de antreprenorii de pompe funebre și servicii de incinerare, împreună cu bunurile auxiliare
7. Tranzacții desfășurate de persoanele nevătătoare sau de ateliere pentru nevătători, cu condiția ca aceste scutiri să nu dea naștere unei denaturări semnificative a concurenței
8. Livrările de bunuri și prestările de servicii către organisme oficiale care răspund de construirea, înființarea și întreținerea cimitirelor, a mormintelor și a monumentelor comemorative pentru victime de război
9. Tratarea animalelor de către chirurgii veterinari

10. Tranzacții ale spitalelor care nu sunt prevăzute la articolul 13 secțiunea A alineatul (1) litera (b)
11. Servicii ale experților legate de evaluarea cererilor de despăgubire în domeniul asigurărilor
12. Furnizarea de apă de către autoritățile publice
13. Gestionarea creditelor și a garanțiilor pentru credite de către o altă persoană sau organizație decât cea care acordă creditele
14. Recuperarea datoriilor
15. Păstrarea și gestionarea acțiunilor, a participațiilor la companii și asociații, a obligațiunilor generale și a altor titluri de valoare și instrumente negociabile, cu excepția titlurilor de proprietate asupra bunurilor sau titlurilor de valoare prevăzute la articolul 5 alineatul (3)
16. Livrarea construcțiilor și a terenurilor prevăzute la articolul 4 alineatul (3)
17. Transportul de pasageri
Transportul de bunuri, cum sunt bagajele sau automobilele, care însoțesc pasagerii și prestarea de servicii legate de transportul de pasageri sunt scutite numai în măsura în care transportul pasagerilor în sine este scutit.
18. Livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea și închirierea navelor comerciale de pe căile navigabile interne și livrarea, închirierea, repararea și întreținerea echipamentelor încorporate în sau utilizate pentru acestea
19. Livrările de bunuri de capital după expirarea perioadei de rectificare a deducerilor
20. Livrările de materiale recuperate și deșeuri industriale recente
21. Bunuri pentru alimentarea cu combustibil și aprovizionarea ambarcațiunilor private care părăsesc teritoriul național
22. Bunuri pentru alimentarea cu combustibil și aprovizionarea aeronavelor private care părăsesc teritoriul național
23. Livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, afretarea și închirierea aeronavelor, incluzând și echipamentul încorporat sau utilizat pentru acestea, folosite de instituții de stat
24. Transportul de bunuri pe Rin și pe Mosela canalizată și tranzacțiile legate de acesta
25. Livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea și închirierea navelor de război
26. Tranzacții cu aur, altul decât cel de uz industrial
27. Servicii ale agenților de voiaj menționate la articolul 26 și serviciile agenților de voiaj care acționează în numele și în contul călătorului, pentru călătoria în interiorul Comunității

ANEXA G

DREPTUL DE OPȚIUNE

1. Dreptul de opțiune prevăzut la articolul 28 alineatul (3) litera (c) poate fi acordat în următoarele situații:

(a) în cazul tranzacțiilor prevăzute la anexa E:

statele membre care scutesc deja aceste livrări, dar acordă și dreptul de opțiune pentru impozitare, pot menține acest drept de opțiun;

(b) în cazul tranzacțiilor prevăzute la anexa F:

statele membre care mențin provizoriu dreptul de scutire a acestor tipuri de livrări pot acorda persoanelor plătitoare de impozit dreptul de a opta pentru impozitare.

2. Statele membre care acordă deja un drept de opțiune privind impozitarea care nu este acoperit de dispozițiile punctului 1 le pot permite persoanelor plătitoare de impozit să își mențină acest drept până cel târziu la sfârșitul unei perioade de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.